

CLASH

Musical

MUZIEK: THOMAS DE BAETS

TEKST: GUY DIDELEZ

Lijst van personages

CITY ROLLERS (jongeren)	DANCE ADDICTS (jongeren)
• LEEN	• MASON
• AZAM	• KLAARTJE
• AZIZA	• MENNO
• SKIP	• JELLE
• BABET	• ZERRIN
• DORIS	• FIGURANTEN
• KIRSTEN	
• KLARA	
• CAMILLE	
• AYSE	LIJST PERSONAGES (volwassenen)
• J.P.'KE	• WISKE
• LANGE GIL	• MARCEL
• MO	• GERARD
• SEPPE	• OPHELIA
• LOTTE	• MARTINE
• JULIE	• BURGEMEESTER
• NOOR	• NOTABELEN
• FIGURANTEN	• FIGURANTEN

DECOR

Een plein met aan één kant een ‘ramp’, een helling waar jongeren op hun skateboards allerlei spectaculaire sprongen uitvoeren. De ‘ramp’ mag niet nieuw zijn en is beschilderd met graffiti, waarbij we ook de naam ‘City Rollers’ zien. Het ding mag zeker niet te klein zijn. Het pleintje is immers een ontmoetingsplaats voor nogal wat jongeren die daar hele dagen rondhangen. Voor een ‘ramp’ van een meter lang en een halve meter breed komen ze niet met z’n allen naar daar. ‘t Zou fijn zijn mochten we zelfs een ‘ramp’ kunnen hebben waar ze met twee naast elkaar op en af kunnen bollen, al skatend een gesprek houden en/of samen gevaarlijk ogende sprongen kunnen uitvoeren.

Aan de andere kant van het plein staat één basketbalpaal. Ook die ziet er niet nieuw uit. Er hangt geen net meer aan de ring die niet waterpas hangt. Die basketring biedt gelegenheid tot extra actie. Als aan de ene kant jongeren op de ramp bezig zijn, kunnen er aan de andere kant een paar een balletje gooien. Aan de achterkant, (zodat er vooraan voldoende ruimte overblijft om ook nog te dansen) staat een klimtuig. Een paar balken of palen die door een soort ijzeren ladder verbonden zijn. Aan die ladder kunnen de jongeren zich optrekken, maar een paar van de stoerste kerels (of meisjes) klimmen er ook bovenop om daar wat te zitten of te hangen. Af en toe kan iemand ook bovenop die ijzeren ladder gaan staan om de anderen aan te moedigen of een belangrijk nieuws te verkondigen.

Aan de randen van het plein zijn enkele betonnen blokken die verhinderen dat er auto’s het plein op kunnen rijden en die door de jongeren als zitplaats worden gebruikt. Ook die kunnen ‘versierd’ zijn met graffiti. Een vuilnisbak. Achter de ramp, in een hoek van het decor zien we het begin van een schutting.

Het is ongetwijfeld tof als de jongeren op hun skateboards niet alleen vanuit de coulissen komen, maar ook vanuit de zaal. Daarom liggen er planken op de trapjes die naar het podium leiden. Op die manier kunnen de jongeren op hun skateboards vanuit de zaal rechtstreeks op het podium rijden.

INHOUD

Elk dag komt een groep jongeren die zich de ‘City Rollers’ noemen naar een niet nader gesitueerd plein waar een grote ‘ramp’ is opgesteld. Tot ergernis van enkele omwonenden, komen ze er skaten, lol trappen, babbelen, halsbrekende stunts uithalen, een lief zoeken en vooral samen zijn. Maar dan gebeurt er iets vreselijks, iets levensbedreigends...

En korte tijd later komt er een andere jeugdbende naar het plein om daar aan streetdance te doen. Heeft het een iets te maken met het ander? Wil die nieuwe groep de oude groep van haar territorium verjagen? Een clash tussen de twee bendes dreigt. Maar dan komt Leen, een gehandicapt meisje dat elke dag op het plein aanwezig is, met een voorstel voor de dag...

EERSTE BEDRIJF

: (Spots aan. Ochtend. Aan de rand van het plein zit Leen, een mooi meisje, dat evenwel in een rolstoel zit. Ze draagt een jasje, zodat we haar T-shirt niet kunnen zien. Ze heeft een plastic zakje met spullen mee. Ze staart voor zich uit en zingt een liedje.)

DAT WEET IK WEL

Ze vragen mij soms hoe het gaat

na al wat ik heb meegemaakt

Ik weet het niet

Ik weet het niet

Ik weet het niet.

Moet ik gelukkig zijn om wat er is

of blijven treuren om wat ik mis

Ik weet het niet

Ik weet het niet

Ik weet het niet.

Soms gaat het goed, soms gaat het slecht

Wat is voor mij nog weggelegd?

Ik weet het niet

Ik weet het niet

Ik weet het niet.

Het ging zo snel, een accident

Mijn leven brak in één moment

Dat weet ik wel

Dat weet ik wel

Dat weet ik wel.

lets wits, een flits

en het gepiep van remmen

Een schicht, een licht

en fluisterende stemmen

Een krak, een smak

Ik wil mijn benen strekken
Paniek, tragiek
Ik voel niets in mijn bekken!

**Die stoel hier is een deel van mij,
maakt dat me droef, of maakt het blij?**

Ik weet het niet

Ik weet het niet

Ik weet het niet.

**Mijn vrienden zijn heel liefdevol
maar is mijn glas nu leeg of vol?**

Ik weet het niet

Ik weet het niet

Ik weet het niet.

Moet ik nu huilen om wat ik verloor?

Er ging zo veel van mij teloor

Ik weet het niet

Ik weet het niet

Ik weet het niet.

**Ik leef sindsdien hier aan de rand,
maar 'k wil dat 't leven in me brandt.**

Dat weet ik wel.

Dat weet ik wel

Dat weet ik wel.

Kop op! Non-stop!
Ik wil geen medelijden
Mijn plek, mijn stek
Ik blijf er dus voor strijden,
Geen rand, geen kant
Maar middenin de actie
Kop op! Non stop!
Dat is de enige reactie.

Dat weet ik wel.

Dat weet ik wel.

Dat weet ik wel.

(Als ze uitgezongen is loopt Marcel, een oudere man, fluitend over het plein. Terwijl hij haar aanspreekt, stapt van de andere kant Wiske – een oud vrouwtje met een schoothondje - hun richting uit.)

MARCEL: (Vriendelijk.) 't is hier nog zo stil vanmorgen. Zijn uw vrienden nog aan 't slapen?

WISKE: (Nors.) Ze moeten nog bekomen van gisteravond, natuurlijk! Om elf uur daverde het nog altijd in mijn kop!

LEEN: Dat kan niet! Ik ben hier tot de laatste gebleven. En toen ik ben doorgedaan was het kwart voor tien. Daarbij, we hebben geen muziek gemaakt.

WISKE: En ik zeg u dat ik het heb horen bonken in mijn kop tot elf uur!

MARCEL: (Plagend.) Tja, ge zet uw T.V. soms nogal hard hè, Wiske... Toen ik gisteren uw huis passeerde, kon ik Frank en Simonneke tot aan de overkant horen...

WISKE: Frank en Simonneke hebben geen wielotjes onder hun schoenen! Ik heb wielotjes gehoord. Altijd omhoog en omlaag! (Imiteert het geluid.) Van op dat ding daar. (Wijst naar ramp.) Om zot van te worden. Lambik moest er heel de tijd van blaffen!

MARCEL: Ja, *die* heb ik wél gehoord toen ik passeerde...

(Terwijl ze aan het praten zijn, komt een tweede, wat oudere man aangelopen. Hij mengt zich ongevraagd in het gesprek.)

GERARD En ik heb ook iets gehoord toen ik passeerde. Niet op het plein, maar uit uw huis. Heel de tijd een (imiteert) gezucht en gekreun... Ik wist niet dat gij zo'n geweldige fan waart van Temptation Island, Wiske?

WISKE Och... Och... Kunt gij het nu echt over niks anders dan seks hebben. Ge zegt dat gewoon om mij te pesten. De dag dat ze mij een schoon bedrag geven voor mijn huis, ben ik ermee weg.

MARCEL: (Spottend.) Allez, dan zoekt ge nog rijk te worden op uw oude dag?

WISKE: Was dat maar waar! Door al die overlast op het plein is de prijs bijna gehalveerd. En dan heb ik het nog niet over alle andere ongemakken. Dat jong volk is zo mogelijk nog erger dan jullie. Seks, drugs, de mensen uitlachen...

LEEN: Nu ook niet overdrijven hè. Wij komen ons hier alleen wat amuseren. Waar zouden we het anders moeten doen?

- MARCEL: Ja, waar zouden ze het anders moeten doen? Hebt ge trouwens bewijzen voor al die beschuldigingen?
- WISKE: Ik heb daar geen bewijzen voor nodig. Iedereen die ogen in zijn hoofd heeft kan dat zien. Als ge hier op dat pleintje eens goed zou rondkijken, zoudt ge zeker drugs of andere smeerlapperij vinden. En ik ben niet de enige die dat zegt, hè!
- GERARD : Allez, dan weet gij meer dan Marcel en ik. En wij passeren hier nochtans dagelijks...
- WISKE: Daar zie, nog iets waar ik geen bewijs voor nodig heb. 't Is weer gedaan met de rust! (Ze wijst. Vanuit de zaal vliegt er een Marokkaanse jongen gevolgd door een Marokkaans meisje (broer en zus) het podium op.)
- WISKE: Kom, Lambik we zijn hier weg voor ze u nog overrijden. Ze draait zich om en sleurt haar hondje de coulissen in. Marcel en Gerard kijken haar grijnzend na.)
- MARCEL: Ik snap dat niet hè, altijd zo zuur.
- GERARD Och, ze begint elke morgen met in een citroen te bijten, moet ge maar denken.
- AZAM: (Als hij haar ziet wegstappen.) He, Wistke... Ge moet niet van mij gaan lopen, hé. Ge moogt gerust mijn skateboard eens lenen als ge wilt.
- WISKE: (Roept terug.) Ge zult niet blijven lachen. Binnenkort gooien ze hier heel de boel plat en bouwen ze dat vol met appartementsgebouwen. En van 't pleintje maken ze een grote parking!
- LEEN: Zou ze dan nu menen?
- MARCEL: Och? Ge kent haar toch! Ze blaast altijd alles op. Weet ge 't nog? Toen ze haar voet eens had geschramd moest die bijna afgezet worden...
- GERARD En haar Lambik wou ze eerste Jerommeke noemen...
(De twee mannen grijnzen eens naar elkaar en stappen glimlachend de coulissen in).
- LEEN: Ik heb groot nieuws.
- AZAM: 't Is niet waar! Is 't af?
(Leen knikt enthousiast)
- AZAM: En? Tevreden?
(Leen knikt nog enthousiaster)
- AZIZA: Laten zien!
(Leen schudt lachend het hoofd)
- AZIZA: Waarom niet?
- LEEN: Straks. Als de anderen er zijn.

- AZAM: (Grappend) Hè Leen... Ge hebt hier wel te maken met Azam en Aziza hè!. Ge gaat dat voor ons toch niet verborgen houden?
- LEEN: Sorry. Ik ga dat geen twintig keer laten zien. Ik wacht tot er meer volk is.
- AZAM: (Grappend.) Ik kan niet langer wachten. Het moet nu gebeuren!
- AZIZA: Dat hoor ik hem nu nooit zeggen als hij zijn huiswerk moet maken...
(Azam doet alsof hij al wil beginnen te zoeken in het plastic zakje dat aan Leen haar rolstoel hangt.)
- LEEN: (Giechelt en trekt het zakje tegen zich aan) 't Zit daar niet in. Daarin gaat gij niks vinden.
- AZAM: Ik snap het al. Ge zijt er op gaan zitten hè. Ik ga u moeten oppakken, hè Leen. Ik ga u in mijn twee armen moeten oppakken en dan kan mijn zus zien wat ge daar onder uw bevallig ge-weet-wel -wat verstopt hebt!
(Leen giechelt nog harder. Ze lijkt het helemaal niet erg te vinden om door Azam uit haar rolstoel getild te worden. Hij pakt haar vast. Het lijkt erop alsof hij zijn voornemen ten uitvoer wil brengen, maar op dat ogenblik vliegt een andere jongen het podium op. Het is Skip, zo genoemd omdat hij de springkampioen van de bende is. Hij is groot en sterk en straalt leiderschap uit.)
- SKIP: (Protesteert al van ver op een grappig/lacherige toon). Hela Azam! Zoudt ge eens willen stoppen met aan mijn beste vriendin te zitten foefelen! Anders zal 't uw beste dag niet zijn!
- AZAM: Sorry Skip, maar ik heb een geldig excuus. Het is af!
- SKIP: Met Babet? Tja, ge kunt niet alles willen hè! 't Heeft al een zee van tijd geduurd.
- AZIZA: Drie maanden... Dat is zijn absoluut record.
- AZAM: En 't zal nog veel langer blijven duren. Babet, dat is helemaal anders dan mijn vorige vriendinnetjes. Met haar is er iets.. Ach hoe moet ik het zeggen? Dat is amour pour toujours.
- AZIZA: 't Is eens wat anders dan 'Amour tot bonjour...'
- SKIP: Het is hoe dan ook nog altijd geen reden om Leen hier achter mijn rug te gaan bepotelen. (Hij is inmiddels tot blij Leen gekomen en geeft haar een knuffel). 't Is toch waar hè meisje! Wat er tussen ons is dat laten wij ons niet afpakken hè!
- LEEN Ik wist niet dat er iets was tussen ons
- SKIP Vriendschap hè meisje. Dat is veel meer dan de meeste mensen kunnen zeggen.
- LEEN Ah ja, vriendschap... (Ze glimlacht wat triest. Zij zou wel wat meer willen...)
- AZIZA: Wat Leen voor ons ging maken is af!

- SKIP: Waaw! Komaan Leen, laten zien!
- AZAM: Dat is nu wat ik al heel de tijd zeg.
- LEEN: (Schudt het hoofd.) Wachten tot iedereen er is!
- SKIP: Dat kan nog lang duren. Iedereen komt en gaat wanneer hij wil.
- LEEN: (Schudt het hoofd.) Tien man dan. Voor minder volk doe ik het niet!
(Skip zucht. Op dat ogenblik vlieg J.P.'ke, de hevigste van de hele bende het plein en de 'ramp' op, waar hij meteen zijn kunnen demonstreert. Wat J.P.'ke mankeert aan volwassenheid en lengte – compenseert hij met durf.)
- SKIP: Daar zie, dwaas J.P.'ke (Engelse uitspraak) is er ook. Nu zijn we al met zes!
- LEEN: Ik tel er maar vier.
- SKIP: Zes! J.P.'ke telt altijd voor twee. En ge moogt uzelf ook niet vergeten, hè Leen...
- LEEN: Ik hoor er toch niet echt bij. Ik kan toch niet... (Ze wijst naar de ramp)
- SKIP: Dat speelt geen rol! Ge komt als eerste en ge gaat als laatste. Ge zijt hier altijd. Ge doet alles voor ons
- LEEN: Maar ik kan nooit meedoen... Ik zit hier maar te zitten.
- SKIP: En toch hoort ge erbij! Wie dat tegenspreekt, krijgt met mij te doen! (Opnieuw vliegen drie meisjes op hun skateboard het podium op. Eén van hen is Babet, de anderen zijn Doris en Ayse, twee vriendinnen.)
- AZAM: Oh Babet, gij zijt er al! (Geeft haar snel een kus) Dat maakt mij zo gelukkig, zie! Ik vlieg er helemaal van naar omhoog. (Maakt van vreugde en om indruk te maken een geweldige sprong op de ramp.)
- AZIZA: Zie maar dat ge niet naar beneden dondert!
- J.P.'KE: Voor de ogen van uw lief een been of een arm breken... Dat zou pas een afgang zijn!
- LEEN: (Denkt aan zichzelf...) En dan? Ge kunt op andere manieren nog veel ergere dingen breken. (Er valt een ongemakkelijke stilte. Skip geeft haar een knuffel.)
- SKIP: Komaan, Leen. Wees blij dat ge nog leeft. Het had allemaal nog erger kunnen zijn...
- LEEN: Dat zegt gij! Hoe zoudt gij u voelen als ge wist dat ge heel uw leven in een rolstoel moest zitten?
- AZIZA: Ik zou dat verschrikkelijk vinden. En Azam wordt helemaal zot. Die kan nu al geen vijf minuten stilzitten. Maar hij is voor het geluk geboren. Iedere keer als hij valt wordt zijn testosteron wat meer op een hoopje geschud. Voor de rest gebeurt er niets.

- J.P.'KE: Tostersteron?
- AZIZA: (Zucht) Zijn libido, J.P.'ke.
- JP'KE: (Haalt niet begrijpend de schouders op) Een libero, ja dat ken ik. Die zetten ze in 't midden van de verdediging om alle ballen tegen te houden...
(Aziza schudt lachend het hoofd. Ze kijkt naar haar broer die Babet inmiddels bij de hand gegrepen heeft en met haar achter zich aan, naar de schutting bolt.)
- AZAM: Sorry gasten, efkes zien of mijn mondspieren nog werken...
(Met een lachende Babet achter zich aan verdwijnt hij achter de schutting.)
- AZIZA: Dat bedoel ik dus!
- J.P.'KE: En wat heeft die libero daar dan mee te maken?
- AZIZA: (Lacht om zoveel naïviteit.) Allez,, denk eens na, Jean-Pierreke. Wat zouden die twee daar nu gaan doen?
- J.P.'KE: Noem me niet zo. Ik ben J.P. !
- AZIZA: Gij zijt Jean-Pierreke. Het is een gunst van ons dat wij u J.P.'ke willen noemen.
- J.P.'KE: J.P.! Geen J.P.'ke.
- AZIZA: Zolang gij er geen vermoeden van hebt wat die twee achter die schutting staan te doen, blijft gij voor mij een J.P.'ke,. En om zelf het antwoord op mijn vraag te geven: ze zijn daar een appel gaan eten.
- J.P.'KE: Hoe? Ik dacht dat die gaan kussen waren?
(Doris en Ayse die het hele gesprek gehoord hebben, schateren schatert het nu uit van de pret)
- DORIS: Dat hebt gij heel goed gezien J.P.'ke. Koppeltjes kussen. Vergeet dat nooit.
- AYSE Dat kan u in 't leven nog van pas komen!
(Op dat ogenblik komen Babet en Azam al terug achter de schutting vandaan. Ze beginnen samen en hand in hand de ramp op en neer te rollen, duidelijk smoorverliefd op elkaar. Doris, (die verliefd is op Skip) gaat dicht tegen hem staan. Ze kijkt vertederd naar het koppeltje.)
- DORIS: Schoon hè.
- AYSE Zo romantisch.
(Doris kijkt naar Skip die het tafereeltje gadeslaat, maar geen aandacht voor haar heeft) Ik vraag me soms af wanneer mij dat eens zal overkomen. Vraagt gij u dat soms ook af?
- SKIP: Dat zal zichzelf wel uitwijzen, zeker? (Ontgoochelde reactie Doris. Ayse slaat een arm om haar heen)

- LEEN: Ik vraag me dat wel af. Allez, zie mij hier nu zitten in dat onnozel karretje!
(Er valt een wat ongemakkelijke stilte. Dan geeft Aziza Leen een knuffel.)
- AZIZA: Komaan Leen. Denk positief! Er zal vroeg of laat ook voor u wel eens iemand opduiken.
- LEEN: Een pladijs of een schelvis zeker?
- AZIZA: Euh?
- LEEN: Hewel ja... Op'duiken'. Als er ooit iemand op mij valt zal die toch van heel diep moeten komen.
- SKIP: Op ieder potje past een dekseltje.
- LEEN: Behalve op een melkkannetje! Ik wil niet heel mijn leven aan de kant blijven staan.
- AZIZA:: Gij staat toch niet aan...
- LEEN: Natuurlijk sta ik aan de kant. Altijd! Weet ge hoe verschrikkelijk dat is. Alleen maar kunnen zien hoe de anderen zich amuseren...
- SKIP: Maar gij doet op uw manier toch ook mee! Ge kunt zoveel dingen die een ander niet kan. Wat ge nu weer voor ons gemaakt hebt bijvoorbeeld. Ik heb het nog altijd niet gezien, maar ik ben zeker dat het fantastisch zal zijn.
- LEEN: Dat is juist wat ik wil zeggen. Natuurlijk mag ik meedoen, en dat is heel tof van jullie. Ik ben daar heel blij mee. Maar op de een of andere manier blijf ik altijd aan de kant. Ik sta er nooit middenin. Begrijpt ge dat dan niet?
(Er valt een pijnlijke stilte. Niemand heeft hier echt een antwoord op. Gelukkig komen op dat ogenblik Lange Gil en Mo – allebei zonder skateboard, in basketbaloutfit met een klein rugzakje op de rug - op. Lange Gil dribbelt de bal en probeert Mo, die verdediger speelt, te passeren en te scoren. Afhankelijk van de afloop van de doelpoging een reactie van vreugde bij een van beiden. Als Lange Gil scoort mag hij de bal houden en een tweede aanval opzetten. Als Lange Gil niet scoort, gaat de bal naar Mo. Ze doen hun rugzakjes af en leggen die op een van de betonblokken. De verliezer zegt:) 'En nu wordt het echt!'
(Ondertussen komen vanuit de zaal Seppe en Lotte op. Vanuit de coulissen komen Julie en Noor (op skatebord) en Kirsten, Klara en Camille (op step) opgereden.)
- AYSE (tot Doris, als ze die drie laatsten ziet) Daarzie, K-3
- J.P.'KE Hoe? Ik zie die niet zene.
- DORIS (Zucht) Moet ik er weer een tekeningetje bij maken?

KIRSTEN Kirsten

KLARA Klara

CAMILLE en Camille

J.P.'KE Ik dacht dat dat met een C was.

CAMILLE Dat is ook met een c, maar het klinkt wel als een k.

KLARA Daarbij kamillethee schrijft ge ook met een k.

KIRSTEN Het had dus evengoed Kamille met een k kunnen zijn. Vandaar: K-3!

J.P.'KE Pffff. Ook niet gemakkelijk, hè? En waarom heb ik jullie nog nooit gezien?

KIRSTEN Omdat wij nieuw zijn op het pleintje.

KLARA Of anders ziet gij niet goed.

CAMILLE Dat zou ook een mogelijkheid zijn...

JP'KE En wie heeft jullie hier uitgenodigd?

KIRSTEN Doris

KLARA Ayse

CAMILLE Babet

KLARA Wij zitten allemaal in dezelfde klas.

KIRSTEN Ze zegden dat we eens moesten langskomen.

CAMILLE Omdat het hier zo tof was.

J.P.'KE Ja, maar dat kan toch zo allemaal maar niet hè... Skip wat vindt gij daarvan?

SKIP (Haalt zijn schouders eens op.) Het plein is van iedereen hè...

J.P.'KE Straks wordt dat hier helemaal nog een vrouwenclubje! En dan nog op een step verdorie! Hebben ze dan niet gezegd dat wij skateboarders zijn?

KIRSTEN Natuurlijk wel. Maar wij hebben geen skateboard.

KLARA Daarom zijn we maar per step gekomen.

CAMILLE Daar zijn ook wieltjes onder!

J.P.'KE Ge kunt toch niet op alles waar wieltjes onder staan naar hier komen.

SEPPE Ja, dat vind ik eigenlijk ook.

LEEN Ah vindt gij dat? (Ze draait demonstratief met haar rolstoel in het rond)

SEPPE Zo bedoel ik dat niet. Ik wil alleen maar zeggen dat we toch niet zomaar iedereen zonder meer lid kunnen maken van onze gang.
(Instemmend gemompel van sommige anderen.)

SKIP Zeg, we gaan daar toch niet over zeveren, zeker. Die meisjes komen gewoon eens kijken of ze het hier plezant vinden. Dat is niet meer dan hun goed recht.
(Links en rechts valt er nog wat gemompel te horen, maar niemand durft nog echt te protesteren.)

- SKIP: (Tot Leen) En nu zullen we u eens in het middelpunt zetten, zie. (Luid tot de anderen) Hè gasten, kom eens allemaal hier! (Skip wacht tot de hele bende in een grote cirkel om hem heen staat.) Ik heb groot nieuws! Leen heeft een verrassing voor ons. 't Is toch waar, hè Leentje. Gij kunt ons iets laten zien, hè?
- LEEN: (Leen knikt moedig. Ze lijkt haar inzinking van daareven alweer wat vergeten.) Sorry dat het zo lang geduurd heeft. Dat drukken van dat T-shirt heeft veel meer tijd gevraagd dan ik dacht.
(Ze neemt het plastic zakje dat aan haar stuur hangt en haalt er een T-shirt uit.)
- AZAM: Hoe? Ge zei dat daar niks in zat!
- LEEN: U kunnen ze toch ook alles wijsmaken, hè? (Ze plooit het T-shirt open en toont de voorkant aan de groep. We zien een blitse tekening van een skateboard.)
- J.P.'KE: Waaaaaaaw!
- AZAM: Hot stuff! (Kijkt naar Babet die naast hem staat en grijpt haar stevig vast.) Juist zoals jij.
- DORIS: Dat hebt ge toch niet zelf getekend?
- LEEN: (Trots) Toch wel!
- AYSE: Allez jong!
- AZIZA: Dat zou ik nooit kunnen.
- BABET: En ik dan! Als die van tekenen de klas binnenkomt en naar mij ziet, schiet ze al in de lach.
- LANGE GIL: Kunnen we zo'n T-shirt kopen?
- LEEN: Dat is de bedoeling. Ik kan die leveren aan 20 euro per stuk. Ik verdien er niks aan. Ik maak straks een lijstje. Wie er één wil kan zijn naam opgeven.
- LANGE GIL: Hebt ge die in alle maten?
- LEEN: (Bekijkt hem van kopt tot teen.) Nee, dat kan alleen in extra small. Pech hè!
- MO: (Lacht) Ik zie u al lopen, met zo'n T-shirt tot juist onder uw tepels...
- DORIS: En dan die armen... (Bootst iemand na die met opgetrokken schouders in een veel te klein T-shirt zit. Iedereen moet nu lachen.)
- LEEN: Maar 't belangrijkste hebt ge eigenlijk nog niet gezien. De achterkant! Laat het maar eens zien, Skip! (Ze geeft het T-shirt aan Skip. Die houdt het hoog in de lucht zodat iedereen het goed kan zien. Hij laat eerst de voorkant nog even bewonderen. Dan draait hij het om. Op de achterkant zien we nu in een 'gothic' schrift: CITY ROLLERS.)
- J.P.'KE: Waaaaaaaaaaw!
- AZAM: De naam van onze gang!

- BABET: Dat maakt het nog knapper.
- MO: Ge moogt er voor mij al drie bestellen. Mijn broertjes zullen dat ook wel tof vinden.
- DORIS: Ah nee hè. Dat is alleen voor échte City Rollers. Anders loopt morgen de hele stad ermee rond.
- AZIZA: Dat vind ik ook!
- J.P.'KE: Kunnen we de kleur ook zelf kiezen?
- LEEN: Geen probleem!
- BABET: (Tot Azam) Gij moet er geen bestellen. Ik doe er u een cadeau voor uw verjaardag.
- AZAM: Dat is heel lief van u.
- J.P.'KE: Ja, een rozel!
- AZAM: Zijt ge zot?
- BABET: Neem voor hem maar een zwart. En voor mij ook. Dan horen we echt samen.
- DORIS: Ik wil wel een paars.
- J.P.'KE: Hebt ge ook appelblauwzeegroen met lila spikkeltjes?
- LEEN: Wacht efkes, mannekes! Niet allemaal door elkaar. Ik ga een papiertje nemen. (Zoekt in haar tasje een papier en een balpen. Skip draait intussen de achterkant van het T-shirt naar zich toe, zodat hij dat ook kan bewonderen.)
- SKIP: Hebt ge die letters ook zelf ontworpen.
- LEEN: Die heb ik van het internet geplukt.
- SKIP: Maakt niks uit. Ik vind het echt heel cool. (Start van het liedje 'Cool'. Het wordt niet alleen gezongen maar tijdens de zang worden er natuurlijk ook een hoop 'coole dingen' gedaan op en rond de ramp, het klimrek, de basketzone, de betonnen boordstenen. Belangrijk is dat Leen hier ook bij betrokken wordt. Ze wordt rondgereden in haar rolstoel (misschien kan ze met hulp in haar rolstoel wel heen en weer over de ramp geduwd worden?) en wordt de hele tijd bij dit wervelend spektakel betrokken. Terwijl dit bezig is komen meer en meer buurtbewoners naar het spektakel kijken. Al snel vormen zich twee groepen. Eén groep die kritiek heeft op de jongeren, met Wiske als spreekbuis, een tweede groep die sympathie heeft voor de jongeren met Marce en Gerard als woordvoerders).

COOL

JONGEREN

**Elke dag bij zon of regen
zijn wij samen op het plein.
Niemand houdt me dan nog tegen
ik wil bij mijn vrienden zijn.
Samen met hen lol gaan trappen,
dat is toch zo'n tof gevoel.
Van het echte leven happen,
't is zo zalig, 't is zo cool!**

KLEINE GROEP BUURTBEWONERS ONDER LEIDING VAN WISKE

Komaan, gedaan, ga maar afkloppen.
ge kunt er beter nu mee stoppen.
wij willen stilte, wij willen rust
door jullie zijn we nooit nog gerust
bol het af en kras maar op
het davert nu al in mijn kop!

GROTERE GROEP BUURTBEWONDERS ONDER LEIDING VAN MARCEL

Gij kunt toch zo zeuren, gij kunt toch zo zagen
Precies of die gasten zicht altijd misdragen.
Ze komen hier sporten, ze komen hier spelen,
Veel beter dan zich hier te vervelen
Ik vind dat wel tof, ik vind dat wel fijn
al dat jong bloed op het plein!

JONGEREN

**Als mijn pa begint te zeuren:
'Ga je daar opnieuw naartoe?'
Roep ik: 'Ja het moet gebeuren,
'k moet en zal, 't is eender hoe!'
'k Loop dan heel snel naar mijn vrienden
want zij zijn mijn grote doel.
bij hen kan ik alles vinden,
dat is zalig, dat is cool!**

KLEINE GROEP BUURTBEWONERS ONDER LEIDING VAN WISKE

Ik vind dat vervelend, ik vind dat niet goe
altijd gedonder en altijd gedoe
ik heb hard gewerkt, ik ben met pensioen,
ik wil hele dagen niks hoeven doen
gewoon in de zetel, mijn benen omhoog
een porto erbij, ik hou het niet droog.

GROTERE GROEP BUURTBEWONDERS ONDER LEIDING VAN MARCEL

Gij kunt toch zo zagen, gij kunt toch zo zeuren
wees blij dat er ook nog wat dingen gebeuren
die gasten die springen, die gasten die zingen,
dat breekt toch gewoon de sleur van de dingen.
geniet er dus van en lach naar het leven.
het is al zo kort, het duurt maar heel even!

JONGEREN

**Hele dagen lekker skaten,
samen flirten met gevaar.
City Rollers zijn magneten
want ze trekken naar elkaar.
Samen lachen, samen plagen,
met toch maar één doel:
elkaar door het leven dragen
dat is zalig, dat is cool.**

KLEINE GROEP BUURTBEWONERS ONDER LEIDING VAN WISKE

Ik vind dat gevaarlijk, ik vind dat goed zot
Straks is de helft van 't plein nog kapot
Ik wil 't niet meer zien, ik wil 't niet meer horen
Ik ga terug naar waar ik ben geboren
Daar ben ik van al die drukte verlost
Ik ben er mee weg, salut en de kost.

GROTERE GROEP BUURTBEWONDERS ONDER LEIDING VAN MARCEL

Wel, het is goed, bol het maar af
Ga naar Lambik en stop zijn geblaf
Ik was nog aan 't eten en keer dus ook weer
Want kouwe koffie dat lust ik niet meer
(tot skaters) Geniet er nog van en spring uit de band
Want altijd maar knikken, dat is niet plezant.

(Zowel de klagers als de sympathisanten verdwijnen weer naar hun
(denkbeeldige) huizen. Ondertussen gaat de muziek nog door en doen de
jongeren verder met hun bezigheden. Pas als alle ouderen weg zijn, ebt de
muziek ook weg en verdwijnen Azam en Babet weer achter de schutting om
daar te gaan kussen. J.P.'ke , die dat in de gaten heeft, sluipt op zijn beurt
stiekem naar de schutting toe. We horen kusgeluiden. J.P.'ke wil wel eens met
eigen ogen zien wat die twee daar precies uitsteken. Vooraleer hij de schutting
bereikt, horen we echter hoe Azam een vreselijke kreet slaakt. J.P.'ke deinst

even terug. Intussen snellen de anderen ook naar de plaats van het onheil, Aziza op kop.)

BABET: (Onzichtbaar achter schutting. Roept in paniek.) Wat is er?

AZAM: Verschrikkelijk!

BABET: Maar wat is er dan?

(Azam antwoordt niet. Hij komt achter de schutting uit en kijkt naar Aziza die J.P.'ke ongerust wat opzij duwt.

AZAM: (Toont zijn hand.) Ik heb me geprikt. Aan een naald die daar op de grond lag!

J.P.'KE: En moet ge daar dan zo hard voor roepen? Zo'n klein gaatje.

AZAM: Het gaat niet over dat gaatje. Het gaat over die naald! Hoe is die daar gekomen? Wie heeft die gebruikt.? Heb ik aids!?

SPOTS UIT.

TWEEDE BEDRIJF

- : (Spots aan. Er is slechts een kort tijdsverloop, maar de sfeer is intussen totaal omgeslagen. Er wordt niet meer gebasket en niet meer geskatet. Iedereen staat of zit er bedrukt bij. Skip, Azam, Aziza, Leen, J.P.'ke en Babet staan samen in een groepje. De anderen volgen het gesprek op een afstand.)
- SKIP: Hoe is dat dan gebeurd?
- AZAM: Gewoon! Babet en ik wilden wat gaan zitten. Met onze rug tegen die schutting. Ik zet mijn handen op de grond en ik voel een prik. (Begint in paniek rond te lopen, terwijl Babet achter hem aan loopt en troostend zijn rug streelt) Goh, wat moet ik nu doen!? Ik ga aids hebben hè. En als het dat niet is, heb ik wel een andere smerige ziekte. Wie weet wat ge allemaal van besmet bloed kunt krijgen?
- AZIZA: Het is nog niet bewezen dat dat bloed besmet is! Laat ons vooral rustig blijven en nadenken! Zijt ge zeker dat die prik die ge gevoeld hebt van een spuit afkomstig is?
- AZAM: Van wat zou dat anders zijn?
- AZIZA: Ik weet niet. Een nagel? Een stuk glas?
- AZAM: Natuurlijk was dat van een spuit. Dat ding lag daar op de grond..
- J.P.'KE: 't Is ook niet slim van daar op de grond te gaan zitten, hè. Er is toch genoeg plaats op het pleintje zelf?
- AZAM: Daar zie! De slimste van heel de hoop gaat zeggen dat het niet slim is... Versta dat nu toch! Wij zitten af en toe eens graag rustig onder ons..
- BABET: Daar is toch niks verkeerd mee!
- LEEN: Laat ons elkaar nu vooral geen verwijten maken. Wat gebeurd is, is gebeurd. Als ik het goed begrijp, ligt die spuit er dus nu nog?
- AZAM: Ik heb ze in ieder geval niet in mijn broekzak gestoken.
- LEEN: Dan moeten we die zo rap mogelijk weghalen voor er nog meer ongelukken gebeuren.
- AZAM: Doe dat straks dan maar! Zeg me eerst wat ik moet doen. (Hij begint opnieuw zenuwachtig rond te lopen, met Babet – die hem probeert te kalmeren achter zich aan). Ik durf er niet aan denken... Aids! Vroeger waart ge ten dode opgeschreven en nu kunt ge heel uw leven pillen slikken.
- SKIP: Gij moet zo rap mogelijk naar de dokter.
- AZAM: Die zit alleen op afspraak.

- AZIZA: Skip bedoelt onze huisdokter niet. Die kan alleen een bloedonderzoek voorschrijven. Allemaal verloren tijd. Ge kunt beter rechtstreeks naar de Spoed gaan.
- AZAM: Alleen?
- AZIZA: Natuurlijk niet. Ik ga met u mee!
- BABET: Gij?
- AZIZA: Wie anders?
- BABET: Ik! Ik ben zijn lief!
- AZIZA: En ik ben zijn zus. Ik ken hem al vijftien jaar; Gij drie maanden. Ons ma en onze pa schrikken zich een ongeluk als ze u samen met hem op de spoedafdeling zien. Ze kennen uw naam zelfs nog niet. En ze zullen helemaal niet content zijn als ze horen dat gij een Vlaamse zijt en geen islamiet.
- AZAM: Tja, dat is wel zo hè Babet... Dat ligt thuis echt moeilijk!
- BABET: Hewel merci. Is dat dan mijn dank omdat ik bij u wil zijn op zo'n moeilijk moment?
- AZAM: (Begint opnieuw zenuwachtig rond te lopen). Ik weet het ook niet meer. Mijn kop staat er helemaal niet naar. Ik kan op het moment maar aan één ding denken. Ben ik nu besmet of niet?
- LEEN: Juist daarom moogt ge niet langer wachten! Spring op uw skateboard en rijd zo rap mogelijk naar de spoed. Dat is hier maximum drie kilometer vandaan. Uw bloed moet eerst onderzocht worden. Dan pas kunt ge iets beslissen.
- AZIZA: (Vertrekt al.) Leen heeft gelijk. Waar wacht ge nog op?
- AZAM: (Kijkt wat overdonderd en radeloos in het rond.) Tja... Tja... Vooruit dan maar... (Hij stormt er op zijn skateboard bliksemsnel vandoor, Aziza achterna.)
- BABET: (Roept hem na) En ik dan? (Azam antwoordt niet. Babet tot de anderen) Proper hé! Er zomaar vandoor gaan. Zonder mij zelfs maar een goeiedag te zeggen of een kus te geven.
- A(Ile vriendinnen: Doris, Ayse, Kisten, Klara en Camille troepen rond haar samen om haar te troosten.)
- SKIP: Versta dat dan toch? Hoe zoudt gij reageren als ge in die spuit had gepakt? Dan zoudt ge ook niet eerst alles beredeneren.
- BABET: (Terwijl ze zich kwaad losrukt en naar een van de betonblokken stapt om daar op haar dooie eentje te gaan zitten treuren terwijl de vriendinnen aangeslagen en beteuterd achterblijven) Probeert gij mij liever te verstaan! Ik zie hem graag:

islamiet of boeddhist of katholiek, dat maakt mij allemaal niets uit. Ik wil er voor hem zijn. Is dat dan zo moeilijk te begrijpen?

LEEN: Ge zult er nog meer dan genoeg voor hem kunnen zijn. Geloof me: hij zal u misschien nog hard genoeg nodig hebben, als hij straks terugkomt.

(Babet zit nu met haar gezicht in haar handen. Doris, doet de anderen teken te blijven zitten. Ze gaat schoorvoetend naast haar zitten en slaat voorzichtig een arm om haar heen.)

SKIP: En wij. Wat kunnen wij intussen doen?

LEEN: Eerst die spuit weg. Dat is het allerbelangrijkste.

J.P.'KE: Ik zal dat wel doen. (Stapt al naar de schutting)

LEEN: Toch niet zo?

J.P.'KE: Wat bedoelt ge: 'zo'?

LEEN: Toch niet met uw blote handen? Als ge u ook prikt, zit ge zelf in de miserie.

J.P.'KE: Ik zal me niet prikken. (Hij stapt verder, maar wordt dan tegengehouden door Skip)

SKIP: Niet zo heeft Leen gezegd. Doe uw handschoenen aan!

J.P.'KE: Ik heb er geen. Te duur!

SKIP: Dan doe ik het wel. (Hij loopt naar het zakje met daarin zijn spullen dat hij ergens opzij van de ramp heeft neergelegd en trekt zijn handschoenen aan.)

LEEN: Waar gaat ge die spuit wegsteken?

SKIP: Ik weet niet. (Luider) Heeft er iemand een plastic zakje? (Een van de figuranten neemt er een en wil het aan Skip geven).

LEEN: Dat blijft gevaarlijk.

LANGE GIL: Wacht! Ik heb een beter idee. (Hij stapt naar zijn rugzakje. Haalt er een plastic melkfles met brede hals uit, schroeft de dop eraf en drinkt de fles leeg). Hier!

SKIP: Ik wist niet dat gij melk dronk?

LANGE GIL: (Grijnst) Daar wordt ge groot van.

SKIP: (Bekijkt hem van onder tot boven). Ik zie het... (Hij verdwijnt achter de schutting. Als hij terugkomt zit de injectienaald in de melkfles. Skip schudt eens met de fles om dat te bewijzen. Hij schroeft er de dop terug op. Ondertussen zijn zowat alle anderen rondom hem verzameld. Enkel Babet en Doris blijven apart van de groep zitten. Tijdens het gesprek dat volgt kijken Ayse, Kirsten, Klara en Camille meer naar dat duo dan dat ze aandacht aan het gesprek besteden.)

SKIP: Zo, die rommel kan al geen kwaad meer. We zullen dat ineens maar weggooien, zeker? (Hij stapt naar de vuilnisbak.)

- LEEN: We kunnen die spuit misschien beter bijhouden?
- SKIP: Waarom?
- LEEN: Misschien moeten we ze aan de politie geven?
- J.P.'KE: Schoon cadeautje!
- LEEN: Voor bloedanalyse bedoel ik. Misschien kunnen ze op die manier te weten komen wie die spuit hier heeft achtergelaten.
- SKIP: Goed idee, maar ik zou eerst wachten tot Azam terug is. Misschien hebben ze die spuit in 't ziekenhuis ook nodig voor verder onderzoek. (Legt de fles op de plaats waar hij eerder zijn andere spullen legde. Doet zijn handschoenen weer uit en legt ze erbij.)
- LANGE GIL: Voor mij mogen ze die smeerlap die dat hier heeft achtergelaten gerust een tijdje opsluiten.
- MO: Een tijdje? Levenslang zult ge bedoelen!
- LEEN: Nu ook niet overdrijven, hè.
- SEPPE: Mo heeft gelijk! Zo'n spuit laten rondslingeren is levensgevaarlijk! Dat staat eigenlijk gelijk aan een moordaanslag.
- LEEN: Natuurlijk is dat levensgevaarlijk. Maar druggebruikers zijn in de eerste plaats zelf sukkelaars. Die helpt ge niet met levenslang op te sluiten. Die moeten begeleid worden.
- SEPPE: (Smalend) Begeleid...
- SKIP: Ik wil vooral weten hoe dat is kunnen gebeuren. Wij zijn hier bijna altijd.
- LOTTE: Een dag heeft vierentwintig uren hè.
- JULIE: Klopt. 's Avonds laat zijn wij hier niet
- SEPPE: We kunnen ook niet! Als Wiske na tien uur nog maar een wielkje van een skateboard dént te horen, belt ze al naar de politie.
- MO: (imiteert Wiske.) Nachtlawaai meneer of madam de polies.
- SEPPE: (idem) Ik kan niet slapen!
- LANGE GIL: (idem) En dan die basketbal! (Botst hem een paar keer op de grond.)
- LOTTE: (idem) Dat hamert in mijne kop meneer of madam de polies.
- SEPPE: (idem) En ik heb al zo'n gevoelige kop. Ik kan daar niet aan doen; Ik ben daarmee geboren. Mijn vader had dat ook! En mijn nonkel van vaderskant: juist hetzelfde. Langs mijn moeder haar kant hadden ze daar geen last van. Daar hadden ze altijd last van 't speen. Ook ambetant zene... (De anderen gieren het nu uit bij deze imitatie.)
- SKIP: Ge denkt dus dat dat 's avonds gebeurt?

- LOTTE: Dat moet wel. Ge zegt het zelf: in de dag zijn wij er heel dikwijls.
- JULIE: En als er niemand is, kan er altijd iemand komen. Dat houdt drugsverslaafden op een afstand.
- LEEN: Toch vind ik het raar... Vanmorgen, toen jullie er nog niet waren, passeerde Wiske mij. Ze begon natuurlijk weer te zagen over ons.
- NOOR: Dat is niet 'raar', dat is 'dagelijkse kost'.
- LEEN: Maar dit keer ging het niet alleen over het lawaai. Ze had het ook over het feit dat er drugsspuiten op het pleintje rondslingerden.
- MO: Zei ze dat zo? In het meervoud?
(Leen knikt vol overtuiging.)
- SKIP: Dat is dan het beste bewijs dat ze uit haar nek lult en zwaar aan het overdrijven was. Er is toevallig één drugsspuit gevonden.
- LEEN: Ik blijf het raar vinden dat ze het daar al op voorhand over had. Alsof ze meer wist. Ze zei ook dat zij niet de enige was die dat beweerde.
- LANGÉ GIL: Ga het haar dan eens vragen hè!
- LEEN: Zijt gij kandidaat?
- LANGÉ GIL: Liever niet. Kans dat ze mijn neus afbijt.
- J.P.'KE: (Kijkt eens onderzoekend naar zijn neus) Mmmm... Ik denk niet dat ze daar aan kan. Maar ik snap wel dat ge het niet wilt gaan vragen. Als ge niet oppast zwiert ze de deur nog tegen uw voorgevel!
- MO: Dan moet ze er al geen stuk meer afbijten!
(Ze lachen)
- (Spots op Babet en Doris die afgezonderd van de anderen zitten)
- BABET: Ik snap dat niet. Dat ge kunt staan lachen en zwanzen, terwijl een van uw beste vrienden misschien wel doodziek is.
- DORIS: Och, ge moet dat verstaan... Er zegt iemand iets grappigs en...
- BABET: Nee, ik versta dat niet. Ik vind het nu niet het moment om lollig te doen. (Ze neemt haar gsm, kijkt ernaar.) En ik vind het ook het moment niet om uw gsm niet te beantwoorden. Dat zijn nu al drie berichtjes die ik hem gestuurd heb.
- DORIS: Ge overdrijft, Babet! Azam is hoop en al vijf minuten onderweg. Zelfs als hij al zou stoppen om iets te antwoorden, kan hij alleen maar zeggen dat hij nog niets weet.
- BABET: (Steekt geïrriteerd haar gsm weer weg.) Shit hè!
- DORIS: Maar het is toch waar. Hoe kan hij nu...

- BABET: (Onderbreekt geïrriteerd.) Jaja, ge hebt gelijk. Gij hebt altijd gelijk! (Rolt zich tot een bolletje. Knieën opgetrokken, hoofd tussen de knieën, handen om haar hoofd. Doris, Ayse, Kirsten, Klara en Camille kijken haar bezorgd aan. Ze weten niet hoe ze hierop moet reageren. Dan doet Babet haar handen weg en gaat weer normaal zitten. Ze zucht diep) Sorry. Ik had zo niet mogen reageren, maar ik voel me zo rot!
- DORIS: Dat is heel normaal. Dat zou ik ook hebben.
- KIRSTEN: Dat komt allemaal wel in orde.
- KLARA: Ge zult zien!
- AYSE: De kans dat hij aids heeft is heel klein
- CAMILLE: Niet iedere drugsverslaafde heeft aids.
- BABET: (Lijkt het allemaal niet eens te horen) Maar 't ergste weet ge nog niet!
- DORIS: Wat dan?
- BABET: 't Is mijn schuld dat hij zich geprikt heeft.
- CAMILLE: Hoe kan dat nu?
- BABET: Azam wou mij gewoon een kus geven. Enfin, geen gewone kus hè, ge weet wel... Daarna wou hij terug naar zijn vrienden gaan. Maar ik vind dat niet plezant: een kus en dan gedaan. Ik zei: 'Kom, kom hier nog efkes naast mij zitten. Nog efkes dicht bij mekaar.
- KLARA: En toen ging hij zitten?
- BABET: Naast mij op de grond. Als ik dat niet gevraagd had was er helemaal niets gebeurd... Dan was hij nu waarschijnlijk nog volop aan 't skaten.
- AYSE: Als, als, als... Zoiets is toch uw schuld niet. Zo'n dingen gebeuren in 't leven nu eenmaal.
- KIRSTEN: Als ge niks doet en uw huis niet uitkomt, had ge Azam zelfs niet leren kennen.
- BABET: Ik weet het. Maar waarom moet het in 't leven altijd anders lopen dan ge hoopt. En waarom moeten jongens altijd anders reageren dan meisjes willen. Er vandoor gaan als je juist gekust hebt, met uw zus naar 't ziekenhuis in plaats van met uw lief...
- DORIS: Ge moet het mij niet vertellen. Daarstraks ook. Jullie waren zo schoon aan 't skaten. Hand in hand. Ik ga naast Skip staan en zeg hem dat dat echt romantisch is, dat het toch tof moet zijn om iemand in uw leven te hebben, dat ik dat eigenlijk ook zou willen en of hij dat ook zo voelt...
- BABET: En?

- DORIS: Niks. Ik denk soms dat hij diep in zijn hart op iemand anders verliefd is. Alleen wil hij het aan zichzelf nog niet toegeven.
- BABET Op wie dan wel?
- DORIS Op Leen.
- CAMILLE Die zit wel in een rolstoel hè!
- DORIS En dan? 't Is niet omdat ge in een rolstoel zit dat er niemand verliefd op u kan worden. Geef toe, Leen is niet alleen een verstandig, maar ook een heel knap meisje. Die twee hangen voortdurend in elkaars buurt. En hij probeert haar ook altijd te knuffelen.
- BABET Ik denk toch dat ge u wat inbeeldt. Weet ge wat het probleem met Skip is? (Doris schudt het hoofd.) Juist hetzelfde probleem als met Azam. Die gasten zien hun skateboard liever dan ons!
- DORIS: Misschien is daar ook wel iets van. Maar Azam heeft vooral schrik van zijn ouders. Die gaan er niet mee lachen als ze horen dat hij – zonder dat ze daar iets van weten – een liefje heeft. En dan nog een Vlaams meisje...
- BABET: Geen islamitisch zult ge bedoelen. Ik begrijp dat niet: al die vooroordelen. Die mensen kennen mij niet eens!
- KLARA: Ge moet u eens inbeelden dat dat omgedraaid was. Dat gij u geprikt had in plaats van Azam en dat gij naar 't ziekenhuis moest. Zoudt gij hem dan meenemen? En als hij daar dan zat, hoe zouden uw ouders daar dan op reageren?
- BABET: (Zucht diep.) Och, ik weet het allemaal niet! Ik weet alleen dat ik me rot voel en dat jongens er niks van snappen. Ze dénken dat ze veel weten over meisjes, maar ze begrijpen er juist niks van!
- KIRSTEN, KLARA, CAMILLE, AYSE EN DORIS SAMEN/ Ja, daar hebt ge wel gelijk in, natuurlijk...
- (Kirsten, Klara, Camille, Ayse, Doris en Babet zingen: ze snappen er niets van)

ZE SNAPPEN ER NIKS VAN

Ze doen altijd ontzettend stoer
en zijn voortdurend op de loer
naar meisjes

Ze snoeven dan en bluffen hard
en denken niet aan pijn of smart
van meisjes.

Ze pakken uit en doen blasé
wij zijn voor hen een soort trofee
wij meisjes.

Ze snappen niet hoe dat dan voelt
en hoe het hier vanbinnen woelt
bij meisjes.

Ze snappen er niks van

ze zijn zo bot

Ze snappen er niks van

ze maken ons zot.

Ze snappen er niks van

hun hart op slot

Ze snappen er niks van

dat is hun levenslot.

Ze weten niet wat ik echt wens
passeren keer op keer een grens
de jongens

Ze vluchten weg als je ze zoekt
hun dagen zijn al volgeboekt
de jongens

Ze doet alleen hun eigen ding
laten je in ontreddeering
de jongens.

Ze zijn voortdurend egoïst

ook als je hen enorm mist
de jongens.

**Ze snappen er niks van
ze zijn zo bot
Ze snappen er niks van
ze maken ons zot.
Ze snappen er niks van
hun hart op slot
Ze snappen er niks van
dat is hun levenslot.**

Ze vliegen steeds hun eigen vlucht
Wij zijn voor hen niet meer dan lucht
de jongens.

Wij willen hen voor ons alleen
gewoon eens rustig heel sereen
wij meisjes

Ze kletsen steeds weer uit hun nek
met grote woorden in hun bek
de jongens.

Ze maken het nooit echt eens stil
en snappen niets van wat ik wil
als meisje.

**Ze snappen er niks van
ze zijn zo bot
Ze snappen er niks van
ze maken ons zot.
Ze snappen er niks van
hun hart op slot
Ze snappen er niks van
dat is hun lot.
Ze snappen er niks van
ze zijn zo bot.**

**Ze snappen er niks van
ze maken ons zot.
Ze snappen er niks van
hun hart op slot.
Ze snappen er niks van
Echt niks!**

SKIP: (Roept) Maar wat wil je dan?

BABET: Ik wil Azam! (Ze krimpt opnieuw samen tot een bolletje.)

SKIP: (Tot Doris) En jij? Wat wil jij?

DORIS: Och... Och... Gij snapt er écht niks van, hè!

(Spots uit. Er volgt nu een kort en louter instrumentaal fragment uit bovenstaand liedje dat tijdsverloop suggereert. De spot opnieuw aan op Leen, Skip, J.P.'ke, Lange Gil, Mo en de figuranten. Tijdens het gesprek dat volgt komt Mason in stoere outfit (petje schuin op het hoofd, grote joggingbroek, kleurrijke gympen, opvallend tasje op de rug) op het plein toe. Hij gaat een eindje verder op een van de blokken zitten.)

LANGÉ GIL: En nu? Wat moet er nu gebeuren?

LEEN: Wachten zeker? 't Zal nog wel een tijdje duren voor Azam terug is.

LANGÉ GIL: Ik wil niet wachten. Ik moet iets doen. Zullen we naar de politie gaan en vertellen dat we hier een spuit hebben gevonden?

J.P.'KE: En ons zelf verdacht maken?

LANGÉ GIL: (Bekijkt J.P.'ke achterdochtig). Wat zegt gij nu!?

MO: Hij heeft voor een keer gelijk. Dat is het eerste waar die smurven aan denken. Een spuit op 't pleintje. En de City Rollers zijn er dag in dag uit. Dat zal dus wel van hen moeten komen...

LANGÉ GIL: We kunnen dat toch ook niet zo laten?

SKIP: Natuurlijk kunnen we dat niet zo laten. We beginnen een burgerwacht.

LEEN: (Geschokt) Dat meent ge niet!

J.P.'KE: Wat is dat: een hamburgerwacht? Ik ken dat niet.

LANGÉ GIL: Een burgerwacht J.P.'ke! Voor een hamburgerwacht moet ge in een hamburgerrestaurant zijn.

SKIP: Een burgerwacht is een vrijwilligerskorps. Mensen die in plaats van de politie op zoek gaan naar misdadigers.

- LEEN: Ik heb het al gezegd. Drugsverslaafden zijn geen misdadigers. Dat zijn sukkelaars. Die moeten geholpen worden.
- LANGE GIL: Ze gaan anders wel dikwijls tot misdaad over. Inbraken en zo.
- MO: En zomaar een spuit achterlaten is ook een misdaad! Met een beetje pech is Azam zijn leven nooit hetzelfde meer!
- LEEN: Wat wilt ge dan precies doen?
- SKIP: Controleren!
- LEEN: Hoe: bedoelt ge: controleren?
- SKIP: Iedere avond met een groepje in alle stilte de straat op. Zien of er hier druggebruikers zijn. (Hij kijkt om zich heen en merkt Mason op, die intussen op een van de blokken zit. Terwijl Leen, JP'ke en Seppe er niets van zien omdat ze er met hun rug naartoe staan, zien we hoe de anderen stuk voor stuk de nieuwkomer opmerken en hem bekijken. Er worden ook onderling argwanende blikken gewisseld.)
- LEEN: En als die er zijn?
- J.P.'KE: Dan pak ik ze!
- SEPPE: Ja, ze zullen u zien afkomen... Een meter tweeëndertig en als er een kat miauwt, denkt hij dat er een wolf in de stad ronddoelt.
- J.P.'KE: Dat kan. Ik heb daar eens iets over gelezen. Wolven vluchten naar steden omdat er geen bossen meer zijn. Of waren het vossen misschien? Enfin, 't maakt ook niets uit. Heel die affaire is al meer dan een jaar geleden. En die kat maakte echt wel een raar geluid. Ik denk nog altijd dat er een stuk graat in haar keel was blijven zitten.
- LEEN: Antwoord nu eens... Wat gaan we doen, als er iemand iets verdachts ziet?
- SKIP: Dan stappen we ernaar toe.
(Skip voegt de daad bij het woord en stapt op Mason af, gevolgd door de anderen die hem ook al opgemerkt hadden. Het duurt even voor J.P.'ke, Leen en Seppe doorhebben wat er aan het gebeuren is. Dan gaan ze de anderen achterna. Zelfs Babet is nu zo geïntrigeerd dat ze de anderen achterna komt. Het wordt op die manier' één tegen allen'.)
- SKIP: (Met dreigende ondertoon.) Hey!
- MASON: (Cool.) Hey.
- SKIP: Hoe heet gij?
- MASON: Mason. Waarom?
- SKIP: Om te weten. Is dat uw echte naam?

- MASON: Natuurlijk is dat mijn echte naam. En gij?
- SKIP: Euh?
- MASON: Hoe heet gij?
- SKIP: Skip.
- MASON: Is dat uw echte naam?
- SKIP: Waarom?
- MASON: Ook om te weten. Ik ben nog nooit iemand tegengekomen die Skip heet.
- SKIP: En ik ben nog nooit iemand tegengekomen die Mason heet.
- MASON: Allez, dan staan we quitte.
- J.P.'KE: Wat doet gij hier?
- MASON: Ik zit.
- SKIP: Dat zie ik ook. Maar waarom hier?
- MASON: Omdat hier een blok staat waarop ge kunt zitten. Als ik hier niet ga zitten moet ik op de grond zitten. Dat zit lastiger.
- MO: Dat bedoelt Skip niet!
- LANGE GIL: Hij wil weten waarom ge op ons plein zit?
- MASON: (Helemaal niet geïmponeerd) Ah, is dat jullie plein? (Kijkt rond) Ik zie hier nergens een bordje hangen dat het van jullie is.
- MO: Dan ziet ge toch niet goed. (Hij wijst naar de naam 'City Rollers' die ergens op of bij de ramp geschilderd is.) Kunt ge dat lezen?
- MASON: (Nog altijd even 'cool') 't Is wat onduidelijk, maar het lukt wel.
- LANGE GIL: Lees dat dan eens.
- MASON: City Rollers
- SKIP: Dat zijn wij.
- J.P.'KE: Dat is hier ons plein!
- BABET: Hier moet niemand anders komen.
- MASON: (Wijst naar de – denkbeeldige - huizen om het plein). En al die huizen staan dus leeg?
- SKIP: Natuurlijk niet. Daar wonen mensen. Dat zijn vrienden van ons geworden.
- J.P.'KE: (Tot zichzelf.) Tja, de een al wat meer dan de ander... Wiske... (Hij beweegt zijn hand in een twijfelgebaar heen en weer.)
- BABET: Mensen die niet tot die vrienden behoren, kunnen we missen als de pest....
- MASON: Dan denk ik dat ge pech hebt.
- SKIP: Waarom?
- MASON: Er gaat nog volk komen!

- SKIP: Hoe bedoelt ge?
- MASON: Gewoon: Ander volk. Veel volk en schoon volk! Daar zie... Er zijn er al een paar. (Hij wijst naar de zaal waar Ophelia Klaartje en Menno die – eveneens loszittende kleren dragen die typisch voor streetdancers zijn – van ver komen toe gewandeld).
- J.P.'KE: Holy shit!
- BABET: Waar komen die vandaan?
- DORIS: En wat komen die hier doen?
- MO: Dat kunt ge nu toch wel raden, zeker?
- LANGE GIL: Na die spuit die we daarstraks gevonden hebben.
- MO: Die is niet met de regen naar beneden gevallen, hè!
- LANGE GIL: Iemand moet die daar achtergelaten hebben.
- MO: En City Rollers doen dat niet.
- LANGE GIL: Dus...
- J.P.'KE: Ge bedoelt toch niet...
- MO: Jawel Jean-Pierreke. Dat bedoelen we: die komen hier spuiten. En als ze niet spuiten, komen ze gegarandeerd iets anders doen dat niet deugt.
- LEEN: Ge ziet dingen die er niet zijn. Daar is helemaal nog niks van bewezen!
- BABET: Zeg me dan wat ze hier komen doen.
- SKIP: (Tot Mason) Ja, wat komen ze hier doen?
- MASON: Wat denkt ge?
- (Ophelia Klaartje en Menno zijn intussen op het pleintje aanbeland, ze rollen een matje uit dat een van hen meeheeft. Terwijl ze daarmee bezig zijn komen Jelle en Zerrin (meisje) en nog enkele figuranten vanuit de coulissen en de zaal de groep vervoegen, zodat de groep van de streetdancers ongeveer even sterk wordt als de groep van de skaters. De streetdancers willen een 'battle' houden, een 'dansgevecht', waarin ze willen bewijzen de beste danser te zijn. We krijgen drie dergelijke 'battles' te zien. De andere leden van de groep moedigen de dansers met opzweepende kreten aan. Na afloop fungeren ze als jury door naar de winnende danser te wijzen. Wie niet kan kiezen, kruist zijn of haar armen. Wie het meeste stemmen heeft wint. De eerste 'battle' wordt gevoerd door Mason - die het zakje dat hij bij zich heeft met een nonchalante zwaai een eindje verder tegen de grond gooit - tegen Klaartje. Mason wint. De tweede battle is er een van Ophelia tegen Menno. Ophelia wint. In de derde, beslissende 'battle' nemen Ophelia en Mason het tegen elkaar op).

THE BATTLE

First round.

KLAARTJE Ik ben geweldig straf
 MASON Maar ik ben nog veel straffer
 KLAARTJE Van mij staat ge echt paf
 MASON Van mij staat ge nog paffer
 KLAARTJE Ik ben echt reuze maf!
 MASON Maar ik ben toch nog maffer
 KLAARTJE Ik maak u al dansend af
 MASON En ik maak u nog affe!

ALLE DANSERS

Pas op voor scheuren

Want dat kan gebeuren...

Freestyle, salto's, spagaten en splits

Dat is toch fantastisch, dat is toch zo blits!

Pas op voor scheuren.

Let the battle begin

(Ze doen beurtelings een ophefmakend dansje. Iemand roept 'vote' en er wordt gestemd. Het publiek wijst Mason als winnaar aan.)

Second round

MENNO Ik ben echt wel de top!
 OPHELIA Maar ik ben nog veel topper!
 MENNO De crème van de hip-hop
 OPHELIA Maar ik ben nog hip—hopper!
 MENNO Ik loop altijd voorop
 OPHELIA Maar ik loop nog vooropper
 MENNO Gij zijt voor mij een flop.
 OPHELIA Maar gij zijt nog veel flopper!

ALLE DANSERS

Pas op voor scheuren

Want dat kan gebeuren...

Freestyle, salto's, spagaten en splits

Een trage beweging en dan weer een flits!

Pas op voor scheuren

Let the battle begin.

(Ze doen beurtelings een ophefmakend dansje. Iemand roept 'vote' en er wordt gestemd. Het publiek wijst Ophelia als winnaar aan.)

Third round.

MASON Ik ben opvallend hot!

OPHELIA Maar ik ben nog veel hotter.

MASON Beweeg me reuze vlot

OPHELIA Maar ik ben toch nog vlotter!

MASON 't publiek wordt dan zo zot

OPHELIA Van mij zijn ze nog zotter!

MASON Ik ben een echt genot

OPHELIA Maar ik ben nog genotter!

ALLE DANSERS

Pas op voor scheuren

Want dat kan gebeuren...

Freestyle, salto's, spagaten en splits

Wij dragen altijd een broek zonder rits!

Pas op voor scheuren.

Let the battle begin.

(Uiteraard volgt er nu een spetterende finale. Iemand roept 'vote' en er wordt gestemd. We zien hoe Mason en Ophelia de stemmen tellen. Ze komen allebei op een gelijk aantal uit.)

MASON: Equal
 OPHELIA: (Knikt) Equal!

(De hele tijd hebben de City Rollers de dansen met interesse maar tegelijk met een zekere afstandelijkheid gevolgd. Logisch. Ze vragen zich uiteraard nog altijd af wat die groep hier plots op 'hun' plein komt doen en of er een verband is met de spuit waaraan Azam zich geprikt heeft. Enkel J.P.'ke kan zijn enthousiasme moeilijk verbergen. Hij genoot zichtbaar van de battles, stond af en toe zelfs wat 'moves mee te maken en kreeg van de anderen wel eens een duwtje of een non-verbale waarschuwing om vooral niet te veel enthousiasme te tonen. Maar als de finale onbeslist eindigt, kan hij zich niet meer intomen. Als een duivel uit een doosje schiet hij tussen de anderen naar voor en wijst naar Ophelia).

MO: Wat doet gij nu?

J.P.'KE: Ik stem op dat schoon meisje. Had ge misschien iets anders van mij verwacht?

MO: Maar gij moet niet stemmen.

BABET: Sterker nog. Gij moogt niet stemmen.

OPHELIA: En waarom mag hij niet stemmen?

MASON: Iedereen mag stemmen bij een streetdance. Daar gaat het juist om. Iedereen is even belangrijk.

SKIP: En toch laten wij J.P.'ke niet stemmen!

OPHELIA: Waarom niet?

SKIP: Omdat hij bij de City Rollers hoort.

BABET: En City Rollers hebben niks met jullie te maken.

LANGE GIL: Toch niet zolang we niet weten wat jullie hier komen zoeken.

MO: Op ons plein!

(Ook de figuranten die tot de City Rollers behoren sluiten nu dreigend bij de rest van de groep aan. Enkel Leen blijft helemaal apart staan.)

SEPPE: Waarom hebben wij jullie nog nooit eerder gezien?

LOTTE: Jullie wonen hier niet in de buurt, hè?

JULIE: Wat komt ge hier dan doen?

OPHELIA: Dansen!

MO: Maar waarom hier?

AYSE: En waarom vandaag?

BABET: Na wat er hier met Azam gebeurd is?

- MASON: Ik ken geen Azam. Maar waarom wij hier zijn is simpel.
- OPHELIA: De loods is in de fik gegaan!
- SKIP: Welke loods?
- J.P.'KE: En welke fik?
- MENNO: Dat zit zo. Wij wonen een eind verder en wij hebben daar een dansgroep opgericht.
- KAATJE: The Dance Addicts!
- SKIP: (Geschokt) Addicts!?
- LANGE GIL: Dat meent ge niet!
- MO: En dat durft gij hier zomaar open en bloot te vertellen.
- BABET: Ge moest u schamen.
- J.P.'KE: Ik snap er niks van...
- KAATJE: Ik ook niet!
- DORIS: 'Addicts' is een Engels woord, J.P.'ke. Het betekent 'verslaafden'... Verstaat ge... Drugs... Spuiten...
- J.P.'KE : O-ow! Dat zijn dus de smeerlappen die die drugsspuit hebben achtergelaten!
- OPHELIA: Welke drugsspuit?
- BABET: Doe nu niet of ge van niks weet! Die drugsspuit waaraan Azam zich geprikt heeft.
- MASON: Ik heb het u al gezegd; Ik ken geen Azam..
- BABET: Maar ge kent wel een drugsspuit, zeker? Door u of iemand van uw groep, heeft Azam misschien aids. Het is allemaal uw fout.
- LEEN: Maar denk nu toch eens na. Ze noemen zich de 'dance addicts'. Ze zijn verslaafd aan dansen. Meer niet.
- BABET: 't Kan me niet schelen. Ze moeten van ons plein.
- MO: Ze hebben hier niks te zoeken!
- KAATJE: Dat plein is van iedereen. Wij laten ons niet weggagen!
- BABET: En ik zeg dat ge het kunt afbollen.
- MASON: Wie gaat ge daarvoor meebrengen?
- LANGE GIL: Babet is niet alleen hè;
- MO: Wij staan allemaal aan haar kant.
(Instemmend gemompel van de rest van de City Rollers behalve Leen)
- MENNO: Mason is ook niet alleen hè...

(Instemmend gemompel van de rest van de Dance Addicts, die - met uitzondering van Ophelia die zich net als Leen wat afzondert – allemaal achter Mason komen staan.)

LANGE GIL: Ge denkt toch niet dat we schrik hebben van jullie?

BABET: Wij zijn wel de City Rollers, hè!

MENNO: En wij zijn de Dance Addicts

JELLE: Wij gaan voor niks opzij! Wij kijken star voor ons uit en wij gaan door.

BABET: Oei zie dan maar dat ge niet struikelt en op uw gezicht valt.

ZERRIN: Wij zijn gewoon van op ons gezicht te vallen.

J.P.'KE: Hewel 't is goed. Val dan nog een keer en begin al maar te bloeden. Ik zal dan nadien wel eens langskomen om u nog wat bijkomende lappen te geven.

MENNO: Ochot, hoor hem! De pygmee zegt ook iets.

SKIP: J.P. is geen pygmee!

MENNO: Oke. Ge hebt gelijk. 't Is eigenlijk meer een lilliputter!

SKIP: Die woorden gaat ge terugpakken! (Hij geeft Menno een duwtje. Meteen schiet Mason naar voor. Die geeft Sikip zo'n geweldige duw dat die het evenwicht verliest en op de grond valt. Onmiddellijk schieten zowat alle City Rollers op Mason af, maar vooraleer er iemand hem een duw of een slag kan geven springt hij naar zijn tasje dat hij een eindje verder heeft achtergelaten en neemt er een mes uit.)

MASON: Kom maar af!

OPHELIA: Steek dat weg, Mason. Straks gebeuren er nog ongelukken.

MASON: Ik denk er niet aan.

(Nu Mason het mes vast heeft, durven de City Rollers hem niet aanvallen. Ze kijken echter ook niet. Ze blijven rond hem draaien. Als iemand te dichtbij komt, beweegt Mason het mes naar hem of haar toe om die persoon af te schrikken. Menno en de andere leden van de dansgroep komen naast Mason staan. Enkel Ophelia zondert zich nog altijd af van de groep. Zo ontstaan er twee groepen die dreigend tegenover elkaar staan: City Rollers en Dance Addicts. Inmiddels is Skip naar zijn spullen gelopen. Hij doet zijn handschoenen aan en haalt de drugsspuit uit de melkfles. Met de spuit in zijn hand loopt hij terug naar de City Rollers die plaats voor hem maken. Op die manier staat hij recht tegenover Mason die het mes in zijn hand heeft.)

SKIP: Oké kerel. En nu tussen ons!

(De leden van de twee groepen deinzen nu achteruit, zodat Skip en Mason elk met hun wapen in het midden van een cirkel 'supporters' staan. De twee leiders sluipen katachtig rond elkaar heen. Onder het commentaar en de kreten van de bendeleden voeren ze met hun wapens schijnbewegingen naar elkaar uit, als in een luguber ballet. Tot Mason bij het achteruitwijken struikelt over de mat, languit op zijn rug terechtkomt en het mes kwijtraakt. Skip slaakt een aanvalskreet. Het is wel duidelijk dat hij Mason met de drugsspuit wil steken. Maar voor hij zijn plannen ten uitvoer kan brengen, gaan de spots uit.)

PAUZE.

DERDE BEDRIJF

(Spots aan. Alle acteurs staan op exact dezelfde plaats en in exact dezelfde pose als voor de pauze op één belangrijke uitzondering na. Leen is in haar rolstoel tot vlak voor Skip gereden. Die kan nu onmogelijk nog naar de gevallen Mason. Hij probeert zich langs de rolstoel te manoeuvreren, maar dat lukt niet. Zodra hij beweegt, beweegt Leen in de rolstoel ook, zodat ze hem telkens opnieuw de weg verspert.)

SKIP: Komaan Leen doe nu niet onnozel! Laat me door!

LEEN: Doe gij niet onnozel. Als ik u nu laat doen, hebt ge er heel uw leven spijt van. Dat wil ik niet. Ik zie u veel te graag.

SKIP: (Kijkt haar verbaasd en vertederd aan. Schudt meewarig het hoofd. Zacht.)

Maar Leentje, toch... Waarom zegt ge dat nu?

(Voor er verder iets verduidelijkt worden, krabbelt Mason recht. Hij neemt het mes.)

MASON: Kans verkeken, gast!

(Vooraleer hij echter ook maar één stap in de richting van Skip kan zetten, vliegt Ophelia op hem toe. Met wijdgeopende armen gaat ze voor Mason staan en verspert hem op haar beurt de weg.)

OPHELIA: En gij gaat ook geen stommiteiten doen!

MASON: (Probeert haar met de arm zonder mes opzij te duwen, wat niet lukt. Ze herpositioneert zich zo dat hij niet kan passeren.) Komaan Ophelia, dat is iets tussen mij en die gast.

OPHELIA: Die 'gast' heeft een naam.

- MASON: Oké, tussen mij en Skip dan.
- OPHELIA: (Boos.) Ik laat u geen stomiteiten aanvagen. Leg dat mes neer.
- LEEN: (Bekommerd, niet boos.) Gij ook, Skip. Wat hebt ge te winnen? Ofwel raakt gij gewond en vliegt Mason de bak in of omgedraaid. Zo zult ge het probleem nooit oplossen.
- SKIP: Maar Leentje, denk nu toch na. Eerst die spuit en dan die dansers. Dat kan toch geen toeval zijn?
- LEEN: Natuurlijk is dat toeval. Maar daarover hebben we het straks wel. Eerst moet die spuit weg. Gil: de melkfles! .
- LANGE GIL: Maar waarom moet ik...
- LEEN: Omdat dat uw melkfles is. Daar werd ge toch groot van. En sta daar nu niet alsof ge helemaal van uw melk zijt...
(Lange Gil moppert nog wat in zichzelf maar gaat de melkfles toch halen.)
- OPHELIA: En gij geeft dat mes nu aan mij. Ik wil niet dat ge er nog ooit iemand mee bedreigt.
(Mason zucht en weifelt . Maar als hij ziet dat Lange Gil de melkfles al aan Skip heeft gegeven en dat die de spuit er opnieuw insteekt, gehoorzaamt hij op zijn beurt.)
- OPHELIA: En nu gaat ge elkaar eerst een hand geven.
- MASON: Zeg, wij zijn geen kinderen hè!
- OPHELIA: Juist daarom. Grote mensen geven elkaar een hand. Kinderen vechten.
- MASON: Ik ken anders veel grote mensen die ook vechten...
- OPHELIA: En daarmee bewijzen ze van grote kinderen te zijn.
- LEEN: (Zacht.) En gij? Wat gaat gij doen? Blijft ge aansturen op een clash of gaat ge op zoek naar een oplossing?
- SKIP: (Denkt even na. Knikt dan.) Oké. Er is al ruzie genoeg in de wereld. 't Is tijd om voor iets anders te kiezen.
(Ophelia en Leen verlenen doorgang. Skip – overtuigd - en Mason – weifelend - stappen op elkaar toe.)
- SKIP: Sorry gast. Ge zult u wel bedreigd gevoeld hebben.
- MASON: Ik had hoe dan ook dat mes niet moeten trekken. Daar maakte ik het alleen nog erger mee.
- SKIP: (Knipoogt) Nog een geluk dat wij zulke slimme vrouwen in onze groep hebben, he!

(Ze lachen en schudden elkaar de hand. Leen en Ophelia applaudiseren. De meeste omstaanders nemen het over. Hier en daar weerklinkt er zelfs een juichkreet. Toch merken we dat Lange Gil, Mo, J.P.'KE, Doris en vooral Babet minder enthousiast zijn.)

BABET: (Roept.) Hewel 't is proper. Handjes schudden met de daders. Van echte vrienden had ik iets anders verwacht!

LEEN: Maar het is toch helemaal nog niet bewezen dat zij de daders zijn. 't Is zelfs nog niet bewezen dat die spuit gevaarlijk is.

BABET: Och steek uw kop nog wat dieper in de grond! Dat doen struisvogels ook!

VERRADERS

**Met uw kop in de grond
en uw gat in de lucht
worden alle leugens waarheid
en alle waarheid lucht.**

Ik krijg dit bijna niet gezegd
dit is zo eng, zo eng.
Ik voel me echt vanbinnen slecht
verraden door mijn eigen gang.
Ik voel in mij een heel groot zeer
een wonde die nooit helen zal.
Mijn vrienden zijn geen vrienden meer.
Ik ben voor hen een niemendal.

Handen geven aan de daders
walging stroomt door al mijn aders
jullie zijn voor mij verraders!

**Met uw kop in de grond
en uw gat in de lucht**

**worden alle leugens waarheid
en alle waarheid lucht.**

Mijn lief liep zomaar van me weg
geen blik, geen kus, niet eens een woord
En jullie stonden daar domweg
en zwegen laf en als vermoord.
En als de dader dan opduikt,
geef je die braaf een klamme hand.
Ik voel me smerig en besmukt:
mijn vrienden zijn één misverstand!

Handen geven aan de daders
walging stroomt door al mijn aders
jullie zijn voor mij verraders!

**Met uw kop in de grond
en uw gat in de lucht
worden alle leugens waarheid
en alle waarheid lucht.**

- BABET: Ik wil niks meer met jullie te maken hebben. Ik ben ermee weg. Foert!
(Ze draait zich abrupt om en loopt huilend en boos weg van de anderen.)
- LEEN: (Kijkt wat wanhopig naar Doris, Kirsten, Klara, Camille en Ayse, waarvan niemand reageert.) Doe dan toch iets!
- KIRSTEN: Wat kunnen we doen?
- LEEN: Hou haar tegen.
- KLARA: Ze is al weg!
- LEEN: Loop haar achterna!
- AYSE: En dan? Wat kunnen we doen als ze niet wil?
- CAMILLE : We kunnen haar toch moeilijk met zijn allen oppakken en tot hier dragen.
- LEEN; Ge kunt ze troosten.
- SKIP: Ze heeft dat nodig.
- DORIS: Als Babet kwaad is, wil ze niet getroost worden. Ik heb dat al zo dikwijls geprobeerd.

- SKIP: Maar wat gaat Azam zeggen als hij straks terug is en niemand weet waar zijn Babef uithangt.
- MO: Daar had hij dan maar wat vroeger aan moeten denken.
- DORIS: 't Is tenslotte ook zijn eigen schuld hè. Ervandoor gaan zonder één woord te zeggen.
- LEEN: Maar versta dat dan toch: die jongen was helemaal in paniek.
- OPHELIA: (Die net als alle andere dansers verbaasd en niet begrijpend heeft staan luisteren.) Ik snap er niks van. Wat is er eigenlijk gebeurd?
- SKIP: Eén van ons maten ging daarstraks tegen die schutting zitten. Paf met zijn hand in een drugsspuit. Hij is nu in paniek naar de Spoed, maar hij heeft zijn vriendin hier zomaar achtergelaten.
- MASON: Een drugsspuit... Daarom dachten jullie dus dat wij...
- SKIP: Logisch! Hij had zich nog maar net geprikt of jullie kwamen er al aan.
- MASON: Wij hebben er niks mee te maken. Eerlijk waar.
- MO: Dat kan iedereen zeggen...
- J.P.'KE: Het blijft toch wel heel toevallig dat gij hier juist op dat ogenblik aankwam...
- MO: Hij niet alleen. Ook al die anderen.
- LANGE GIL: Ja, wat komen jullie hier eigenlijk zoeken?
- OPHELIA: Dat heb ik u daarstraks al proberen te vertellen. Onze loods is in de fik gegaan.
- J.P.'KE: Ah ja, da's juist. De fik... Dat hebt ge ons nog altijd niet uitgelegd.
- MENNO: Dat zat zo: een half jaar geleden hadden we een oude loods gekraakt, een paar kilometer hier vandaan, in een buitenwijk van de stad. Daar kwamen we samen om te dansen.
- MASON: Van buiten was het een prachtig gebouw, maar van binnen zag het er niet uit. Spinnenwebben. Muizen en ratten... Maar dat kon ons niet schelen. We zaten er goed. We konden onze muziek zo hard zetten als we wilden, we stoorden er niemand mee.
- OPHELIA: En we zaten tenminste binnen als het regende.
- MASON: Iedere avond kwamen we samen. Geen verplichting hè. Iedereen is altijd vrij bij ons. Maar 't rare is dat iedereen er altijd wil bij zijn.
- OPHELIA: We dansten het dak eraf!
- J.P.'KE: Hoe kan dat nu?
- NOOR: Dat is een uitdrukking J.P.'KE. Ze dansten gewoon heel hard.
- J.P.'KE: Ah...
- KAATJE: Maar een paar dagen geleden is de loods plots afgebrand.

- J.P.'KE: Het dak was er dus écht afgegaan?
- MASON: Zeg dat wel. Er staken alleen nog wat verbrande balken omhoog.
- MENNO: En voor de rest: zwartgeblakerde muren en een vloer vol roet.
- LEEN: Hoe was die brand begonnen?
- MASON: Dat zou ik ook graag weten.
- OPHELIA: In de krant schreven ze dat iemand de loods in brand gestoken had.
- LEEN: Een pyromaan?
- OPHELIA: Kan. Maar er kan ook een andere oorzaak zijn. Spelende kinderen misschien?
- MASON: Of Bokstaels...
- LEEN: Wie is dat?
- OPHELIA: Een projectontwikkelaar. Hij wil in plaats van die loods al lang een shoppingcenter neerpoten. Een beetje buiten de drukte, veel parking, ideaal dus voor zijn project. Maar hij mocht die loods niet afbreken omdat die er al zo lang stond en de gevel intussen geklasseerd was. Als dat ding afbrandde kwam dat hem dus heel goed uit...
- MO: Maar ge weet dat dus niet zeker?
- JELLE: Natuurlijk niet! De politie komt dat niet aan onze neus hangen. En zo'n dikke meneren dekken zich meestal heel goed in. Die krijgt ge zomaar niet te pakken.
- SEPPE: En dus komt ge nu naar onze plein...
- MO: Kunt ge geen ander loods kraken?
- MENNO: Zoveel lege loodsen zijn er niet te vinden.
- MASON: En als er een te vinden was, gingen we er zeker niet naartoe. We willen liever een plein. Open en bloot zodat de politie kan zien dat we niks te verbergen hebben. Na die brand houden ze ons in het oog. Als ze kunnen bewijzen dat wij in die loods waren op het ogenblik dat het vuur uitbrak, draaien we voor alle schade op.
- LANGE GIL: Maar dit plein is al van de City Rollers hè!
- J.P.'KE: Het is hier nu al te klein.
- MASON: Dat is zever. Jullie daar (wijst naar de ramp) en wij hier. (Wijst naar het vrije deel van de plein) Dat kan toch perfect!
- LANGE GIL: En wij dan?
- MO: (Dreigend) Wij komen hier wel om te basketten, hè.

- LANGE GIL: (Doet een stap naar voor. Staat oog en oog met Mason. Het publiek voelt dat er onmiddellijk weer iets kan ontvlammen. Maar opnieuw komt Leen toegerezen om het brandje te blussen. Dit keer volgt Skip in haar spoor.)
- LEEN: Ge gaat nu toch niet opnieuw beginnen, zeker?
- LANGE GIL: Nee, we zullen ons van onze plaats laten weggagen...
- MO: Wij komen hier al jaren. Dat is hier ons plein!
- LEEN: Stop daarmee! In plaats van elkaar tegen te werken zouden we veel beter samen werken.
- J.P.'KE: Hoe doet ge dat: door te basketten terwijl ge danst?
- LEEN: Dat bedoel ik niet.
- LANGE GIL: Wat bedoelt ge dan?
- J.P.'KE : Dansen terwijl ge basket?
- LEEN: (Zucht diep) Denk eens na! Dat verhaal over die drugsspuit zal natuurlijk rondgaan. Misschien vertelt een verpleegster van de spoed het vanavond al tegen een van haar vriendinnen. Of misschien heeft Babet het intussen op facebook gezet.
- DORIS: Dat zou best kunnen. Zij zet alles op facebook.
- LEEN: Dat nieuws zal dus snel bekend zijn. Het plein zal een slechte naam krijgen. We moeten reageren!
- SKIP: Dat heb ik daarstraks ook al gezegd...
- J.P.'KE: Ge bedoelt die hamburgerwacht?
- LEEN: (Zucht) Dat kan ons alleen maar een slechte naam bezorgen. Als Wiske ons 's avonds laat, als het al donker is, in groepjes ziet rondlopen, zal ze nog veel meer roddelen.
- LOTTE: Ja, en als zij begint...
- SKIP: We kunnen toch ook niet doen of er niks gebeurd is?
- LEEN: Natuurlijk niet. We organiseren een grote actie: 'Hand in hand tegen drugs!'
- MENNO: (Kritisch) Daar zal volk naar komen!
- LEEN: Natuurlijk zal er volk naar komen! Er *moet* volk naar komen!
- J.P.'KE: Om naar een drugsspuit in een melkfles te kijken? Boeiend...
- LEEN: We maken er een echte show van. Een 'D and S-day!'
- J.P.'KE: Euh?
- LEEN: Dance en Skate! We bundelen onze krachten en we geven een gratis optreden waarop we de hele pers uitnodigen. Twee groepen van jongeren die samen een show brengen om een probleem aan te kaarten!

- SKIP: En een meisje in een rolstoel dat alles organiseert! Als dat nog niet tot de verbeelding spreekt! Met een beetje geluk komt er zelfs een cameraploeg tot hier.
- J.P.'KE: Dat verandert wel wat. Een cameraploeg... (Neemt al meteen een fotogenieke pose aan.)
- OPHELIA: Ik vind dat een fantastisch idee. In plaats van er ruzie over te maken, zetten we er samen onze schouders onder en klagen de toestand aan. Wij verspreiden alleen maar positieve vibes!
- MASON: Het moet vonken kunnen geven: jullie op je skates terwijl wij aan het breakdancen zijn... Daar komt toch gegarandeerd volk naar kijken. (Iedereen reageert positief. Ook de aanvankelijke twijfelaars zijn voor het idee gewonnen.)
- CAMELIA En wat doen wij dan?
- KLARA Wij hebben geen skateboards.
- KIRSTEN En wij kunnen niet breakdancen.
- SKIP: Maar ge kunt het wel leren. Of anders doet ge maar iets met uw steps. Hoe meer volk hoe beter.
- AYSE. Ik vind dat wel een tof idee.
- KLAARTJE: En 't kan nog plezant worden ook.
- LANGE GIL: En Mo en ik dan? Wij gaan hier geen hele avond geen dunken hè? Die paal hangt nu al scheef!
- LEEN: Er is werk genoeg voor iedereen. Er zijn er ook die de pers moeten opvangen.
- J.P.'KE: Dat wil ik ook wel doen. Enfin, als ik mijn haar eerst eens kan kammen hè. (Doet dat.)
- LEEN: U hebben we nodig voor op de ramp. Als er ene spectaculaire sprongen kan uitvoeren, zijt gij het wel. Gij en Skip natuurlijk.
- J.P.'KE: Waaw! Straks vragen ze me nog voor een optreden in Cirque de sommeil!
- DORIS: Soleil, J.P.'KE. Sommeil is slaap!
- SKIP: En dat allemaal door u Leen,! Nu hebt ge voor eens en altijd bewezen dat ge niet aan de rand van het gebeuren staat, maar pal in 't midden!

FENOMEEN

Wie blust de boel als het weer brandt?

Wie is er nooit eens arrogant?

Wie heeft er een briljant verstand?
En hoort er echt niet aan de kant?

Wie springt er steeds weer in de bres?
Wie drinkt er melk uit de fles?
Wie is er altijd bij de les?
Wie schittert als een kroonprinses?

't Is Leen, 't is Leen.
Zoals zij is er maar één
Ons Leen, ons Leen, ons Leen
Zij is een fenomeen!

Ons Leen, ons Leen.
Zoals zij is er maar één
Ons Leen, ons Leen, ons Leen.
Zij is een fenomeen!

Wie is er altijd sympathiek?
Wie wordt er nooit echt fanatiek?
Wie is er altijd energiek?
En blijft in alles authentiek?

't Is Leen, 't is Leen.
Zoals zij is er maar één
Ons Leen, ons Leen, ons Leen
Zij is een fenomeen!

Wie is hier eerst en bovenal?
Wie wijkt voor niets of niemendal?
Wie is echt een apart geval?
Wie blinkt er als een ijskristal?

Wie wordt er nooit eens agressief?
Wie neemt er steeds initiatief?

Wie is er knap en creatief?
Wie vind ik eigenlijk heel lief?

**Leen, 't is Leen,
Zoals zij is er maar één
Ons Leen, ons Leen, ons Leen
Zij is een fenomeen!**

**Leen, 't is Leen,
Zoals zij is er maar één
Ons Leen, ons Leen, ons Leen
Zij is een fenomeen!
Zij is een fenomeen!
Zij is een fenomeen!**

- LEEN: Zeg, nu ook niet overdrijven hè. Omdat ik voor één keer eens een idee heb waar we iets mee kunnen doen.
- NOOR: Voor één keer... Ook niet onderdrijven, hè Leen.
- J.P.'KE: Gij pulkt van de goei ideeën!
- NOOR: Bulkt, J.P.'ke. Pulken doet ge als 't jeukt!
- LANGE GIL: Wat gaan we doen als de buurtbewoners tijdens de show komen reclameren?
- LEEN: Dat doen ze niet!
- MO: Wiske ook niet?
- LEEN: Wiske is altijd een geval apart, maar de meesten vallen heel goed mee. Er zijn er echt heel toffe bij. Ik doe er geregeld een praatje mee als jullie er 's morgens nog niet zijn. We gaan ze bij heel het gebeuren betrekken.
- J.P.'KE: Er betrekkingen mee hebben bedoelt ge?
- LEEN: Nee, J.P.'ke dat bedoel ik niet. Wij gaan gewoon vragen of ze willen meewerken.
- MENNO: Waarom zouden ze dat doen?
- LEEN: Met een journalist of een cameraman voor de deur toont een mens zich graag van zijn beste kant. We kunnen na de show ook nog een feestje organiseren. Jong en oud, wit en bruin en voor mijn part zelfs geel en groen aan dezelfde tafel.
- SKIP: Dat is wel een heel schoon symbool voor de samenhang in de wijk.

- LEEN: iets anders dan vechten om een drugsspuit hè... En 't heeft ongetwijfeld meer effect! We nodigen ook de burgemeester uit. Hij moet de beschermengel van de wijk worden.
- OPHELIA: Ja die loopt graag genoeg in de kijker. Zeker nu er stilaan verkiezingen op komst zijn.
- DORIS: Maar zo'n feest gaat nog weken duren. Al die voorbereidingen.
- SKIP: Dat kunnen we ons niet permitteren.
- LEEN: Groot gelijk, Skip. Die drugsspuit is nú gevonden. We moeten er dus nú op reageren, anders gaat al het effect verloren. We moeten er over drie dagen staan met onze show!
- MASON: Dat is wel heel rap.
- LEEN: Dat kunnen we!
- OPHELIA: We kennen alle dansen al!
- SKIP: En skaten is voor ons ook niet nieuw...
- ZERRIN: Maar we moeten op die korte tijd de hele buurt ook mobiliseren.
- SKIP: Waar wachten we nog op?
- LEEN: Groot gelijk, Skip.
- LOTTE: Beperken we ons tot de huizen op het plein?
- LEEN: Ik zou de hele wijk erbij betrekken. Hoe meer volk, hoe meer succes!
- MASON: Hoe beginnen we eraan?
- LEEN: We splitsen ons op in groepjes van twee. De City Rollers naar links, de Dance Addicts naar rechts. En we noteren wie er gewoon wil komen en wie eventueel ook wat wil helpen.
- SEPPE: Te veel volk is ook niet goed. Dan loopt ge elkaar in de weg.
- LEEN: Er is meer dan genoeg werk! Tafels dekken stoelen zetten, borden en glazen afwassen... We zullen heel wat hulp kunnen gebruiken. En misschien zijn er ook mensen die iets willen koken of bakken voor ons. Want we hebben de centen niet om al dat eten zelf te betalen.
- J.P.'ke Mmmmm ja... Taarten of zo.
- JULIE: Moeten we dat dan allemaal opschrijven?
- LEEN: Nu nog niet. Noteer gewoon wie er wil komen helpen. Vanavond om zeven uur – of nee, om acht uur, dan heeft iedereen zeker gedaan met eten – is er een eerste vergadering op het plein. Iedereen is welkom. Dan kunnen we daar de taakverdeling definitief afspreken. Oké? (Iedereen knikt.) Vooruit dan! En ge weet hé J.P.'ke. Altijd beleefd blijven en met twee woorden spreken.

- J.P.'KE: Waarom pikken ze mij er nu altijd uit.
(Iedereen verdwijnt in de coulissen behalve Leen en Skip die op het podium achterblijven.)
- SKIP: Gaat gij niet mee?
- LEEN: Ik moet nog een lijstje maken met dingen die ik niet mag vergeten tijdens die vergadering vanavond. (Ze neemt al een blad en een balpen uit het tasje dat aan haar stuur hangt. Realiseert zich dan pas dat Skip ook nog altijd naast haar staat.) En gij? Moet gij niet gaan helpen?
- SKIP: Ik wil nog even bij u blijven.
- LEEN: Waarom?
- SKIP: Om u te bedanken.
- LEEN: Voor dat idee van die show?
- SKIP: Ook. Maar toch vooral ge me belet hebt om een stommitieit aan te vangen waar ik de rest van mijn leven spijt van zou hebben.
- LEEN: Met die drugsspuit?
- SKIP: (Knikt.) Ik weet echt niet wat me bezielde. Normaal ben ik zo niet.
- LEEN: Nee, gij zijt zacht en lief.
- SKIP: Gij ook. (Hij geeft haar een kus, weliswaar op haar wang, maar toch heel intens.)
- LEEN: Wat doet gij nu?
- SKIP: Ik geef u een kus.
- LEEN: Maar ik zit in een rolstoel.
- SKIP: En dan? Ik kan toch ook iemand in een rolstoel kussen zeker?
(Hij draait zich om en stapt op zijn beurt naar een van de denkbeeldige huizen. Leen kijkt hem na en zingt mijmerend een lied.)

EEN KUS LAAT JE ZWEVEN

Er schuilt in mij een groot verdriet
 kijk maar eens naar mijn benen.
 Dan denk ik stil dit kan toch niet!
 en zou ik 't liefst wat wenen.
 Ik hou me sterk, mijn kop rechtop
 en ieder zegt: 'Hoe kranig!
 Maar in mijn keel zwelt er een krop

ik voel me vooral tranig.

Maar dan is er die kus...

Die kus was zo intens

Die kus was zo immens

Die kus laat me plots zweven

Hij blijft aan mijn hersens kleven

Laat me voor een stuk herleven

Wil me hoop en toevlucht geven

Even...

Ik voel nu hoe een grote angst

mijn hoofd begint te schuren.

Sprookjes duren nooit heel lang

Blijft dit dan langer duren?

Is dit de start van nog veel meer

mag ik dat misschien hopen

of wordt het echt geen ommekeer

is het straks al afgelopen?

En toch is er die kus

Die kus was zo intens

Die kus was zo immens

Die kus laat me weer zweven

Hij blijft aan mijn hersens kleven

Laat me voor een stuk herleven

Wil me hoop en toevlucht geven

Even...

(Als Leen haar lied beëindigt, komen Azam en Aziza terug. Azam loopt er heel bedrukt en droevig bij, Aziza heeft haar arm troostend om de schouder van haar broer geslagen. Leen vreest meteen het ergste.)

LEEN: Slecht nieuws?

(Ze kijkt naar Azam die ineengedoken op een van de betonnen blokken gaat zitten. Hij vecht tegen zijn tranen. Aziza geeft hem een zakdoek. Het mag allemaal even duren zodat de toeschouwers het ergste vrezen.)

LEEN: (Ze rijdt naar Azam toe, bekijkt hem vol ontzetting) Zeg maar niks. Ik weet hoe het voelt als de wereld onder uw benen wordt weggeslagen.

AZIZA: (Schudt het hoofd)'t Is niet wat ge denkt. We wachten nog op resultaten van de bloedtest.

LEEN: (Opgelucht) Gelukkig! Ik vreesde al dat... Maar ik had het eigenlijk kunnen weten. Een bloedonderzoek duurt altijd wel even. (Ze knijpt hem troostend in zijn schouder) Ge zult zien, dat valt allemaal wel mee.

AZAM: (Vol opgekropte woede) Dat valt helemaal niet mee. Integendeel. Dat is verschrikkelijk. Hier, zie dan zelf! (Hij haalt zijn GSM tevoorschijn die hij haar toont)

AZIZA: Babet heeft het uitgemaakt.

AZAM: (leest het sms'je) 'Gedaan. Finito! Genoeg. Ik maak het af!' Ze laat me zomaar zitten. Zonder boe of ba. Gewoon omdat ik me geprikt heb en in paniek ben weggelopen.

LEEN: (Leen zucht) Ik snap uw verdriet. Dat komt hard aan.

AZAM: Dat komt beenhard aan! Dat is verschrikkelijk. Alsof heel mijn wereld inzakt.

(Zingt in hetzelfde ritme als het refrein van 'Een kus laat je zweven')

En dan is er verdriet

Verdriet is zo intens

Verdriet is zo immens

Verdriet kan zo diep snijden

Een synoniem van lijden

Maar 't valt niet te vermijden

Als wegen plots gaan scheiden...

LICHT UIT

(Als het licht weer aangaat is het al schemerdonker. Azam zit alleen op het plein. Hij houdt zijn gsm tegen zijn oor. We horen hoe het toestel een aantal keren overgaat.)

AZAM Allez, neem nu toch eindelijk op. Please...

- GSM Sorry. De persoon die u probeerde te bereiken is helaas niet bereikbaar. Spreek uw bericht in na de toon.
(Azam zucht diep. Hij schakelt zijn gsm uit. Op dat ogenblik komt Doris op hem toegestapt.)
- DORIS: En?
- AZAM: Ze neemt niet op. Ik kan toch geen berichten blijven inspreken...
- DORIS: Hier. Probeer hier eens mee... (Ze geeft hem haar gsm) Als ze mijn nummer ziet, zal ze wel reageren.
- AZAM Is dat niet riskant?
- DORIS (Haalt haar schouders op). Bel haar op en zet de speaker op, dat ik ook hoor wat ze zegt.
- AZAM Maar gaat ze dan niet nog kwader worden? Ze verwacht van u te horen...
- DORIS Bel haar op, zeg ik! Ik ken haar intussen wel. Ze wil niet liever. Maar ze is veel te fier om dat toe te geven...
- AZAM En als ik iets verkeerd zeg?
- DORIS Zeg dan niks. Als ge niks zegt, kunt ge niks verkeerd zeggen...
(Azam begrijpt er niets van. Hij zucht diep, kijkt aarzelend naar de gsm, belt dan.)
(Spot op Babet die elders op het podium met haar rug naar Azam staat. Ze neemt haar gsm en zet die op)
- BABET (Ratelt snel) Ah Doris. Blij dat ge belt. Hij heeft ondertussen al drie berichtjes ingesproken. Hij zegt dat hij me doodgraag ziet en dat hij heel goed snapt dat ik kwaad op hem ben. Eigenlijk is dat toch wel lief hè. Maar ik zeg hem dat natuurlijk niet. Hij moet eerst maar wat lijden. Hij heeft me veel te veel zeer gedaan. Hij mag het zelf ook wel eens voelen...
(Er valt een pauze. Azam kijkt overdonderd naar Doris. Deze reactie had hij duidelijk niet verwacht...)
Doris? Zijt gij er nog?
(Voor Azam kan antwoorden, graait Doris haar gsm uit haar hand)
- DORIS Natuurlijk ben ik er nog. Ik ga toch niet bellen en dan weglopen, zeker? Dat zou pas echt stom zijn. Maar ge hebt gelijk. Laat hem eerst nog maar wat afzien! Hij heeft u pijn genoeg gedaan.
- BABET Afzien? Op z'n knieën moet hij, eerder ben ik niet content.
- DORIS Groot gelijk, Betje. Jongens hebben altijd veel te veel noten op hun zang. Ze moeten maar eens leren dat er zonder ons niet veel reden is om te zingen.

Maar nu moet ik inhaken. De bomma is op bezoek. En die heeft een groot pak meegebracht, met daarop mijn naam. Ik moet haar dus eerst nog eens uitgebreid gaan knuffelen in de hoop dat ik zo rap mogelijk mijn cadeautje krijg. Maar ge weet het, hè. Niet toegeven. Never apologize for having girlpower!

(Ze zet haar gsm af en kijkt naar Azam...)

DORIS

Zo. Nu weet ge wat er u te doen staat...

VIERDE BEDRIJF

(Tijdsprong. Drie dagen later. De City Rollers dragen nu allemaal een T-shirt van hun gang. Ook Kirsten, Klara en Camille hebben zo'n T-shirt aan Iedereen is bezig met de laatste voorbereidingen voor het feest. J.P.'ke, Noor, Seppe en Jelle blazen ballonnen op en hangen ze op. Lange Gil en Mo hangen een bord op met de tekst: 'Hand in hand tegen drugs', Mason, Klaartje, Menno en Zerrin, die in een groepje apart zitten, schrijven een (voor het publiek nog onleesbare) tekst op een pancarte. Kirsten, Klara, Camille, Aysa en Doris doen hetzelfde op een andere pancarte. Als het eerste groepje daarmee gedaan heeft, draaien ze de teksten zo dat niemand ze kan lezen en doen wat strechoefeningen. De tweede groep helpt bij het klaarzetten van de stoelen. Skip is met een grote borstel het plein aan het vegen. Ophelia, Aziza (die haar broer bezorgd in het oog houdt) en een paar figuranten (ook volwassenen die helpen) plaatsen ook stoelen voor het publiek dat al gedeeltelijk heeft plaatsgenomen Azam zit, afgezonderd van de anderen op een betonnen blok en staart verdrietig voor zich uit. Babet is niet te zien Leen komt samen met een buurtbewoonster die een taart gebakken heeft het podium opgereden/opgestapt.)

LEEN:

Nóg een taart, mannen. Ik ben de tel ondertussen al kwijt. (Ze geeft ze aan Noor die ze wegzet).

- MO: 't Zal nodig zijn ook. Ik heb honger!
- J.P.'KE: Is het er een met appelen, pruimen of kersen?
- LEEN: Nog veel beter. Met frambozen!
- J.P.'KE: Waaaw, kan ik daar al een stuk van reserveren?
- LEEN: (Tot de vrouw) Bedankt hè. 't Is heel tof dat ge zo'n kunstwerk hebt gebakken voor ons feest!
- MARTINE: Dat is graag gedaan! Ik ben blij dat er eens iets gebeurt op ons pleintje. De mensen leven veel te veel naast elkaar.
- SKIP: (Terwijl hij verder blijft vegen) En daar brengen wij verandering in!
- MARTINE: Staat ge nog op schema?
- LEEN: 't Loopt perfect zoals gepland. Zodra de tribune (wijst naar de stoelen die worden klaargezet.) er helemaal staat, is het alleen nog wachten op de burgemeester.
- J.P.'KE: (Spreekt plots door een megafoon die daar ligt.) Ge zult het wel horen! Ik mag alles aankondigen.
- MARTINE: (Schrikt) Amaai, mijn tikker. Ik dacht even dat gij echt zo'n metalen stem had.
- LANGE GIL: Ja, onze kleine heeft vanmorgen de baard in zijn stem gekregen. (Hij streelt hem even plagend door het haar.)
- J.P.'KE: (Slaat geïrriteerd de hand weg.) Och zeveraar.
- MARTINE: Kan ik misschien nog met iets helpen?
- OPHELIA: We hebben alles onder controle. Ga al maar genieten. Dat is onze traktatie voor u.
- MARCEL: (Die intussen naast Gerard samen met een paar andere buurtbewoners al heeft plaatsgenomen). Hier is nog een goei plaatske op de eerste rij. (De vrouw gaat zitten.)
- MARCEL: Plezant hè... Zien werken.
- GERARD: Vooral als ge jarenlang aan de andere kant gestaan hebt... (Dit liedje wordt door de volwassenen gezongen. Intussen blijven de jongeren voortdoen met hun werkzaamheden.)

WERKEN

Ik hou van werken, werken, werken

Het krijgt van mij een tien op tien

Ik hou van werken, werken, werken

Ik kan er eindeloos naar zien
Ik hou van werken, werken, werken
Het maakt mij nooit of nimmer moe
Ik hou van werken, werken, werken
Maar bovenal als ik niets doe!

Peeeeeeeeuuuuuh tatten schillen,
 beesten villen,
 mortel maken,
 vroeg ontwaken,
 het is niet aan mij besteed.
 Leraar spelen
 steeds bevelen
 reageren
 corrigeren
 het ontmoedigt mij compleet
 Boeken schrijven,
 blijven drijven,
 pinten tappen,
 ramen lappen
 ik denk eraan en zweet.
 Spijkers kloppen,
 ballen koppen,
 brokken lijmen,
 bazen slijmen
 dat is niet mijn hitpereet

Ik hou van werken, werken, werken
Het krijgt van mij een tien op tien
Ik hou van werken, werken, werken
Ik kan er eindeloos naar zien
Ik hou van werken, werken, werken
Het maakt mij nooit of nimmer moe
Ik hou van werken, werken, werken

Maar bovenal als ik niets doe!

Beeeeeeeuuuuuh richten mailen,
 groenten telen,
 buizen fitten,
 kelders witten,
 het is niet aan mij besteed.
 Schepen lassen,
 borden wassen,
 schapen scheren,
 straten keren,
 het ontmoedigt mij compleet.
 Haren knippen,
 kleren strippen,
 mensen werven,
 huizen verven,
 ik denk eraan en zweet.
 Hersens breken,
 inzet faken,
 altijd wroeten,
 altijd moeten,
 dat is niet mijn hitpereet

Ik hou van werken, werken, werken

Het krijgt van mij een tien op tien

Ik hou van werken, werken, werken

Ik kan er eindeloos naar zien

Ik hou van werken, werken, werken

Het maakt mij nooit of nimmer moe

Ik hou van werken, werken, werken

Maar bovenal als ik niets doe!

(Als ze uitgezongen zijn blijven de jongeren in totale stilte verder doen met hun werkzaamheden. Spot op Leen en Skip die vooraan staan.)

- LEEN: Hebt ge Wiske nu al kunnen bereiken?
- SKIP: Ik ben er in totaal al drie keer gaan bellen, maar ze doet niet open.
- LEEN: Ze is de laatste tijd veel weg. Gisteren en eergisteren kwam ze hier 's morgens vroeg al met Lambikske voorbij.
- SKIP: Dat gebeurt toch meer?
- LEEN: Maar ik heb haar niet zien terugkomen. Gisteren niet en eergisteren ook niet. Ze moet dus heel lang zijn weggebleven.
- SKIP: Misschien is ze 's avonds ergens iets gaan eten?
- LEEN: Toch niet zo laat! Ze doet raar de laatste tijd...
- SKIP: Wat wilt ge nu eigenlijk zeggen?
- LEEN: Gewoon. Dat ze raar doet de laatste tijd.
- SKIP: Dat doet ze al jaren... Altijd zuchten en kreunen. Alsof ze tegen haar goesting leeft. Dat is inderdaad niet normaal. Ze is ondertussen trouwens de enige van het hele plein die nog niet beloofd heeft van te komen. Al haar aanhangers zijn uiteindelijk gezwicht. Allemaal veel te curieus natuurlijk! Ze kunnen dat hier toch niet laten passeren zonder er zelf bij te zijn.
- LEEN: Het feit dat Rob-tv beslist heeft er een reportage over te maken speelt waarschijnlijk ook mee.
- SKIP: Ik heb dat nog wat extra in de verf gezet. Ik heb gezegd dat het niet Rob-TV, (Er-oo-bee) maar Kop-TV' (ka-oo-pee) is, dat ze met hun kop op t.v. kunnen komen. Dat wilden ze allemaal wel...
- LEEN: Toch vind ik het spijtig dat Wiske blijft afhaken.
- SKIP: Och, dan kan ze de show al zeker niet verknoeien.
- LEEN: En wat ze verteld heeft over die drugsspuit blijft in mijn kop zitten.
- SKIP: Gaat ge daar nu weer over beginnen?
- LEEN: Geef toe. Het is toch bizar dat ze daar al iets over vertelde nog voor die spuit gevonden was.
- SKIP: (Grappend) Ge verdenkt haar er toch niet van om die spuit daar te hebben achtergelaten? Stel je voor... Wiske achter de schutting aan de drugs. 's Avonds als niemand haar kan zien... (Doet alsof hij iets in zijn arm spuit.)
- LEEN: Ja stel je voor...
- SKIP: Als ge haar dan nadien passeert en ge zegt 'hey/(high) antwoordt ze; 'Gij ook?'
- LEEN: (Moet erom lachen.) Toch blijft heel die gebeurtenis door mijn hoofd spoken. Ik had echt de indruk dat ze iets wist dat wij niet weten. En dat ze dan ook nog zei dat het pleintje zou verdwijnen... Dat is ook al iets dat me niet lekker zit.

- SKIP: Och ge kent haar... Als ze niet meer weet wat zeggen, fantaseert ze er maar op los. Ik maak me meer zorgen om die daar... (Wijst naar Azam die nog altijd triestig op de betonnen blok zit.) Hij weigert nog altijd om mee te doen aan onze show. 'Geen fut' zegt hij, en zo te zien, zou dat nog kunnen kloppen ook.
- LEEN: Ik ben al blij dat hij hier zit. Hij had even goed thuis kunnen blijven.
- SKIP: Wat zou hij daar kunnen doen? Heel de dag in zijn bed liggen? Ik had gehoopt dat hij zich gisteren wat zou opgetrokken hebben aan de resultaten van het bloedonderzoek. Die waren heel hoopgevend.
- LEEN: Maar ze boden nog geen absolute zekerheid! Het blijft nog maanden wachten tot hij die wel heeft. Sommige antistoffen zijn dan pas in het bloed te zien.
- SKIP: Maakt niks uit. Hij heeft het beste nieuws gekregen dat er te krijgen was. De kans op besmetting wordt echt heel miniem geschat. (Er valt een pauze. Ze kijken allebei naar Azam die er nog altijd heel triestig bij zit.) Maar ja, een positief bloedonderzoek helpt blijkbaar niet tegen liefdesverdriet...
- _LEEN: Als dat wel het geval was, liet ik direct een bloedonderzoek doen...
- SKIP: Hebt gij dan ook liefdesverdriet?
- LEEN: Hoop die niet uitkomt, begint stilaan meer en meer naar liefdesverdriet te smaken.
(Er valt een stilte. Ze staan nu dicht bij elkaar en kijken elkaar in de ogen.)
- SKIP: Bedoelt ge dat ik u die kus beter niet had gegeven?
- LEEN: Gij weet niet wat dat bij mij doet. Ik dacht dat uw lippen door mijn vel zouden branden...
- SKIP: Sorry, maar het was sterker dan mezelf. Ik vond het zo ongelooflijk dat gij mij had tegengehouden bij dat gevecht... Ge wist toch niet hoe ik zou reageren. Ik had u in mijn woede even goed met karretje en al opzij kunnen duwen. En dan dat voorstel om die show te organiseren. Ik voelde hoe heel mijn gemoed ervan volschoot. En ineens was er die kus. Dat kwam echt van heel diep in mij naar boven.
- LEEN: Hebt gij er spijt van?
- SKIP: Ik zeg het: het was sterker dan mezelf. Hebt *gij* er spijt van?
(Ze bekijken elkaar heel intens. Maar voor de toeschouwer een antwoord krijgt, gaan alle spots weer aan en horen we J.P.'ke die intussen hoog op het klimtoestel is geklommen door de megafoon. Hij blijft steeds maar dezelfde boodschap op dezelfde toonhoogte herhalen. Terwijl hij daarmee bezig is, stromen er nog meer kijklustigen toe.)

- J.P.'KE: Beste inwoners van de wijk
Ik zou zeggen: stroom toe en kijk
Wij geven een show voor groot en klein
Kom dus als de bliksem naar het plein.
Beste inwoners van de wijk
Ik zou zeggen: stroom toe en kijk
Wij geven een show voor groot en klein
Kom dus als de bliksem naar het plein.
Beste inwoners van de wijk.
Ik zou zeggen: stroom toe en kijk
Wij geven een show voor groot en klein
Kom dus als de bliksem naar het plein.
Beste inwoners van de wijk
- SKIP: (Terwijl J.P.'ke met zijn tekst doorgaat. Geïrriteerd omdat hij zijn gesprek met Leen op die manier niet kan voortzetten) Dat die nu eens stopt met zijn gezeik! (Roept) 't Is al klaar J.P.'ke. Iedereen heeft u nu wel gehoord. (J.P.'ke stopt met zijn aankondiging.)
- LEEN: En iedereen heeft twee dagen geleden trouwens ook al een uitnodiging in de bus gekregen!
- J.P.'KE: (Zonder megafoon.) Oké, oké 't is al goed. (Merkt dan iets op dat hem opnieuw recht op het klimtuig laat staan. Terug door de megafoon.) Maar euh... Ik wil toch nog efkes zeggen dat ik van hierboven al zie dat er heel belangrijk volk aankomt.
- SKIP: De burgemeester!
- LEEN: (Kijkt naar haar horloge) Amaai goed op tijd.
(De naam burgemeester gaat nu van mond tot mond. Iedereen kijkt in spanning uit. Maar dan verschijnt plots Wiske op het plein. Ze heeft een grote taart in haar handen.)
- ALLEN: Wiske!
- MARCEL: Komt gij ook kijken?
- WISKE: Och, ik dacht ik zit al zoveel binnen... Misschien heeft zo'n show toch ook wel iets...
- MO: En gij hebt een taart meegebracht!?
- WISKE: Een met chocolade.
- J.P.'KE: (Door de megafoon) Ik reserveer bij deze het grootste stuk! (gelach)

- SKIP: (Tot Wiske) Dat had ge nu toch niet moeten doen!?
- J.P.'KE: (Door de megafoon) Jawel! Dat mag ze van mij iedere dag doen. (Nog meer gelach Intussen zet Mason een radio op. We horen street dance muziek. De Dance Addicts beginnen nu wat te oefenen. Ook de City Rollers rollen zich al wat warm. Maar dat is allemaal achtergrond. Op de voorgrond horen we het gesprek tussen Leen, Wiske en Skip).
- LEEN: (Terwijl ze de taart in ontvangst neemt en doorgeeft aan Doris die ze wegzet) Bedankt. Ik ben heel blij dat ge erbij zijt. Maar tegelijk snap ik het niet goed... Ge hebt altijd zoveel kritiek op ons gehad en nu...
- WISKE: Och, er zijn de voorbije dagen een paar dingen gebeurd die me hebben laten nadenken.
- LEEN: Toch geen problemen met de gezondheid?
- WISKE: Gelukkig niet. Ik vertelde u al dat ik van plan was om mijn huis te verkopen. Ik ben de voorbije dagen naar een paar appartementjes in de stad gaan kijken.
- SKIP: En?
- WISKE: De eerste dag zag ik alleen maar kruipkotjes waar ik zo weer ben buiten gestapt. Maar gisteren was er wel één bij dat ik schoon vond. Niet te groot. Een lift. Alles pico bello in orde. Overall parket...
- LEEN: Ideaal dus voor u.
- WISKE: Eigenlijk wel, ja. Tot ik voor 't raam stond en naar buiten keek. Zo'n heel ander zicht. Straten die ik niet kende. Heel veel auto's...
- SKIP: Maar ook geen pleintje meer met daarop een hoop lawaaimakers...
- WISKE: Ja; 't Was er stil. Misschien wat té stil. Toen ik Lambik oppakte en ook door 't raam liet zien, begon hij heel zachtjes te janken. Precies of hij miste zijn vertrouwde omgeving. Ik ben dan maar terug naar huis gegaan en heb eens heel goed nagedacht. Ik dacht: misschien moet ik toch maar niet verhuizen? Misschien is het hier al bij al zo slecht toch nog niet? Toen ben ik een taart(gaan bakken. Een heel grote met heel veel chocola.
- SKIP: Hebt ge mij dan niet horen bellen? Ik wou u nog eens extra uitnodigen voor ons feestje vandaag.
- WISKE: Ja, ik heb horen bellen. Maar ik was juist met het deeg bezig. Mijn handen plakten helemaal. Dan kunt ge de deur niet zomaar gaan opendoen.
- LEEN: Ik vind het in ieder geval fantastisch dat ge erbij zijt.
- WISKE: Ge zijt dus niet kwaad op mij?
- LEEN: Waarom zouden wij kwaad moeten zijn.

- WISKE: Omdat ik me eigenlijk soms toch wel als een serpent gedragen heb. 't Is raar hè. Als ge ergens met uw neus te dicht op staat, ziet ge soms niet meer hoe schoon het is. Soms is 't goed van efkes afstand te pakken en eens rustig na te denken... (Ze draait zich om en gaat op een van de nog weinige vrije stoelen zitten.)
- SKIP: Moest ge haar nu niks over die spuit vragen? Ze was hier nu...
- LEEN: Ik weet het. Maar ik begon daar niet graag over. Toch niet op het moment dat ze toenadering zoekt...
- J.P.'KE: (Door de megafoon.) En eindelijk is ons hoog bezoek er ook, zie... De burgemeester! We kunnen... starten!
(De burgemeester komt aan, begeleid door enkele notabelen en een cameraman of -vrouw die hem filmt, samen met alle gebeurtenissen die volgen. De burgemeester vertoont wat sinterklaasallures en stapt wuivend naar de mensen en omzwermd door de notabelen naar een aantal gereserveerde stoelen. Hij haalt een tekst tevoorschijn en schraapt gewichtig zijn keel. Het lijkt alsof hij aan een lange speech wil beginnen.)
- BURGEM: Beste inwoners van...
(Voor hij zijn zin kan afmaken, tonen de Steet Addicts en Doris, Kirsten, Klara, Camille en Ayse de pancarten die ze eerder gemaakt hadden. We lezen de teksten: 'No drugs' en 'More hugs'. Ze zingen uit volle borst.)

HET KNUFFELIED

Hand in hand tegen drugs

Hand in hand tegen die viezigheid

Geef ons maar wat meer hugs

Want knuffelen is een zaligheid.

(Tot grote en toenemende vrolijkheid van de omstaanders beginnen ze elkaar te knuffelen.)

- MASON: (Roept.) Onthoud dit voor de rest van je leven: Een omarming is nog altijd de beste verwarming!

(Ze zingen opnieuw.)

Hand in hand tegen drugs

Hand in hand tegen die smerigheid**Geef ons maar wat meer hugs****Want knuffelen is een heerlijkheid**(Ze lopen nu naar de andere jongeren en beginnen ook hen te knuffelen.)

MASON: (Roept.) Onthoud dit voor de rest van je leven: Een goeie knuffel is nog krachtiger dan een sterke buffel!

Hand in hand tegen drugs**Hand in hand tegen die stomiteit****Geef ons maar wat meer hugs****Want knuffelen is een onvervangbaarheid**

(Alle jongeren lopen nu naar het publiek op de tribune en betrekken alle aanwezigen in een grote knuffelpartij. Ook de burgemeester neemt deel aan het geknuffel. De toeschouwers op de tribune beginnen nu onderling ook te knuffelen. Zelfs Wiske krijgt een knuffel van Marcel en Gerard en lijkt het nog fijn te vinden ook. Tijdens die knuffelpartij komt ook Babet op het pleintje gestapt. Azam ziet haar niet, want hij staart nog altijd triest voor zich uit. Doris, Kirsten, Klara, Camille en Ayse merken haar echter wel op. Ze rennen opgewonden naar Azam. Ze tikken hem even aan en wijzen dan naar Babet.)

AZAM   Shit!

MASON: (Roept, terwijl de knuffelpartij nog altijd voortgaat.) Onthoud dit voor de rest van je leven: Eens goed flikflooiën laat alle kilheid dooien.

AZAM: (Roept) Wat denkt ge ervan, Babet? Zou dat voor ons ook tellen?
(Babet draait hem de rug toe. Ontreddering bij Azam. Hij kijkt in paniek naar Doris en de anderen die nog altijd naast hem staan.)

DORIS   Ge weet intussen wat ge moet doen om haar terug voor u te winnen.

AZAM   Op m'n knieën... Dat meent ge niet!

DORIS   Zie ik eruit alsof ik hier sta te zwanzen?

AZAM   Maar allez, Doris... Hier? Voor al dat volk?

DORIS   Soms moet een mens al eens iets extra doen om te bereiken wat hij echt wil.

AZAM   Dat meent ge niet?

DORIS   Ge hebt zelf gehoord wat ze aan de telefoon zei... Aan u de keuze.

(Ze stapt naar Babet toe. Ze fluistert haar iets in het oor. Ze draaien zich allebei gelijktijdig om en kijken naar Azam)

DORIS En? Komt er nog wat van?

AZAM Sorry Babet... Het spijt me. Ik zal alles doen wat ge vraagt om het weer goed te maken... (Hij gaat op z'n knieën zitten en kijkt haar smachtend aan).
(Onmiddellijk vliegt Babet op hem af.)

BABET Allez zotteke. Dat gij me zo graag ziet dat ge hier zomaar voor al dat volk op uw knieën voor mij gaat zitten. Dat had ik nooit van u verwacht...
(Ze vliegen elkaar in de armen. Het licht gaat even uit. Al de rest 'Aaaaaaah!' plus applaus. Als het licht weer aangaat zingt iedereen uit volle borst.)

Hand in hand tegen drugs

Hand in hand tegen die smerigheid

Geef ons maar wat meer hugs

Want knuffelen is een heerlijkheid

(Er volgt een laatste knuffelpartij waarbij eventueel sommige mensen uit het publiek ook betrokken kunnen worden. Het licht gaat opnieuw uit. Als een zoeklicht zwalpt er een spot heen en weer over het podium. Tot het licht plots stil staat bij Skip en Leen. Hij zit op haar schoot in de rolstoel. Ze houden elkaar in een innige omarming vast en zien niets van de rest van de wereld.)

ANDEREN: Ooooooooooooo!

(Skip draait zich om naar de zaal achter hem.)

SKIP: (Grappend, iedereen kijkt naar hen) Ik vrees dat ze ons gezien hebben.

LEEN: Elkaar af en toe eens aaien, kan het leven zeer verfraaien!

(Ze grijpt hem opnieuw vast. Ze kussen. Het licht op het koppeltje gaat langzaam fade out. Spots op de burgemeester. Die staat op en kijkt naar zijn nota's.)

BURGEM.: En na dit prachtig wedervaren kan ik dan nu misschien beginnen met mijn redevoering...

J.P'KE: Hoe? Wedervaren? Die waren toch niet aan 't varen? Die waren aan 't kussen!

DORIS: Dat is een burgemeester J.P.'ke. Die spreekt zo...

BURGEM.: Allereerst wil ik de jongeren die de buurtbewoners en mijzelf hebben uitgenodigd om aanwezig te zijn op hun feest natuurlijk van harte danken voor dit prachtig initiatief. Ik vind het ronduit hartverwarmend dat zij een negatief feit

als het vinden van een drugspuit in onze contreien kunnen ombuigen tot een positief gebeuren, in de hoop aldus het samenleven tussen de burgers een injectie te kunnen geven. Maar vooraleer zij dadelijk hun wervelend spektakel te berde zullen brengen, had ik eerst graag een driewerf goed nieuws aan u allen verkondigd.

(Hij wacht even. De notabelen naast hem beginnen te applaudisseren. Het publiek neemt het dan maar flauwtjes over.)

Het eerste feit waarmee ik u kan verblijden, betreft het lopende politieonderzoek tegen de zogenaamde dance... (Zoekt naar het woord op zijn blad.)

NOTABELE: (Fluistert.) Addicts.

BURGEM.: Juist ja 'edicts', die er van verdacht werden het lokaal waar zij geregeld samenkwamen, in casu een loods, aan de vlammen te hebben... (voelt zelf dat er iets niet klopt met de zin. Corrigeert..) Enfin, in de fik te hebben gestoken. Uit het lopende politieonderzoek van mijn diensten, blijkt echter met een onomstotelijkheid die aan het waarschijnlijke grenst, (Denkt even na, corrigeert opnieuw.) met een waarschijnlijkheid die aan het onomstotelijke grenst, dat zij de daders niet zijn. Er werd intussen immers een verdachte opgepakt die bekende dat hij in opdracht van de N.V. Bokstaels werkte. Hij pauzeert even om de woorden goed tot het publiek te laten doordringen.)

WISKE: (Springt aangedaan recht.) Die man die bij mij thuis is geweest, zei dat hij ook voor Bokstaels werkte. Ik heb die naam heel goed onthouden, zeker weten.

MARCEL: En waarom is die bij u geweest?

WISKE: Ik wou toch mijn huis verkopen. Hij beweerde dat het door al die jongeren op het pleintje minstens al gehalveerd was in prijs. Volgens hem wil niemand tegenwoordig nog vlakbij zoveel kabaal gaan wonen. En toen ik zei dat het buiten het lawaai nog wel meeviel, antwoordde hij dat ik maar beter niet kon treuzelen. Mijn huis zou vast nog minder waard worden nu er ook drugspuiten gevonden waren.

SKIP: Zei hij dat zo?

LEEN: Maar op dat ogenblik was die drugspuit nog niet gevonden!

MO: Hij moet ze daar dus zelf verstopt hebben...

LANGE GIL: Dat zou best kunnen. Hoe sneller het plein een slechte naam kreeg hoe sneller de mensen zouden verhuizen...

- LEEN: En hoe minder hun huizen waard zouden zijn en Bokstaels er dus voor moest betalen..
- WISKE: Dat klopt met wat hij me vertelde. Hij wou zo rap mogelijk heel de boel afbreken en er appartementsgebouwen voor in de plaats zetten.
- BURGEM.: En dat is dan weer in een volledige accordatie met onze bevindingen. We hebben die verdachte van de brandstichting eens wat steviger aan de tand gevoeld.
- J.P.'KE: Hoek- of snij-?
- BURGEM.: Euh?
- J.P.'KE: Was het een hoek of snijtand?
- DORIS: Dat zeggen ze zo J.P.'KE
- J.P.'KE: Dat weet ik ook wel, maar we mogen toch wel eens lachen zeker?
(Zowat iedereen lacht. De burgemeester niet.)
- BURGEM.: Juist, ja... Waar waren we gebleven? We hebben die verdachte dus op de rooster gelegd.
- J.P.'KE: Welke roo...
- JONGEREN: Begint niet hè!
- BURGEM.: ...Enfin, we hebben die man dus nog wat bijkomende vragen gesteld en uiteindelijk bekende hij dat hij hier inderdaad ook een injectienaald had achtergelaten. Het goede nieuws is evenwel dat het hier een ongebruikte naald betrof en dat de het slachtoffer dus onmogelijk besmet kan zijn.
- AZAM: (Springt recht. Armen uitbundig in de lucht.) Waaaaaaw!
- BABET: Dat is fantastisch nieuws!
- AZIZA: Goed hè broertje!
- AZAM: Ons ma en onze pa zullen ook wel opgelucht reageren!
- AZIZA: Ja, ze slapen er al een paar nachten niet meer van!
- BABET: Ik zal meegaan als ge hun het goede nieuws gaat vertellen. Ze zullen zo blij zijn, dat ze misschien vergeten van vragen over mij te stellen. Op die manier worden ze mij al een beetje gewoon...
(Azam kijkt haar dankbaar aan en geeft haar een kus. Aziza steekt haar duim op.)
- OPHELIA: (Tot burgemeester.) Maar u had ook nog een derde mededeling te doen?
- MENNO: Dat is juist. Eén is de loods, twee is de drugspuit, maar wat is nummer drie dan?

BURGEM.: In nasleep van beide calamiteiten heeft het stadsbestuur unaniem beslist om deze plein een facelift te geven.

J.P.'KE: Kan die dat nu echt eens niet gewoon zeggen?

BURGEM.: Het plein zal gerenoveerd worden.

SKIP: Oei! Toch niet te veel bloemetjes en een waterbronnetje of zo. Anders kunnen we niet meer skaten.

BURGEM.: Integendeel. Jullie krijgen een gloednieuwe skatebaan die nog hoger in de hemel reikt om op die manier de ambitieuze toekomstplannen van ons stadsbestuur te symboliseren.

(Gejuich van de City Rollers.)

SKIP: Dat vind ik nu eens gesproken zie.

MASON: (Klopt Skip uitbundig op de schouder.) Blij voor jullie, makker! Ik hoop alleen dat er voor ons ook nog een plaatsje overblijft.

SKIP: Natuurlijk! We vergeten nooit dat ge dit samen met ons hebt willen organiseren.

J.P.'KE: (Door de megafoon.) En dan nu tijd voor 'Festijn op het plein' een wervelende show met skaters en dansers en zelfs nog een paar basketters erbovenop. Hou je vast aan je bretellen en laat de show zichzelf vertellen!!

(Start van een wervelend spektakel – dat moeilijk op voorhand te beschrijven is en waar we zoveel mogelijk moeten gebruik maken van de kwaliteiten van de leerlingen. Kan er iemand iets dat anderen niet of nauwelijks kunnen, dan moet dat benut worden. Skaters zullen spectaculaire sprongen maken. De dansers zullen (onder leiding van Ophelia?) een aantal adembenemende dansen uitvoeren. Zijn er leerlingen die andere kwaliteiten hebben (rope skipping, acrobatiek...) zou dat in de mate van het mogelijke ook benut moeten worden. Dit moet in elk geval een onvergetelijke en spetterende apotheose worden, waarbij ook de toeschouwers in de tribune niet vergeten mogen worden. Zij moeten door middel van kreten en aanmoedigingen de sfeer er nog meer inbrengen, zodat het publiek echt op het puntje van de stoel gaat zitten en zichzelf moet inhouden om niet mee te doen. 't Zou ook mooi zijn mochten er mensen waarvan je dit niet verwacht (de notabelen, de burgemeester, Wiske...) zo in het gebeuren opgaan dat ze plots van hun stoel springen om ook een verrassend nummertje ten beste te geven.

FINALE – ALL WE NEED IS HUGS

Hand in hand tegen drugs.
Hand in hand tegen die viezigheid.
Geef ons maar wat meer hugs
want knuffelen is een zaligheid.
Hand in hand tegen drugs.

Kop op! Non-stop!
Ik wil geen medelijden.
Mijn plek, mijn stek
ik blijf er dus voor strijden.
Geen rand, geen kant,
maar middenin de actie.
Kop op! Non stop!
Dat is de enige reactie.

Hand in hand tegen drugs
Hand in hand tegen die smerigheid.
Geef ons maar wat meer hugs
want knuffelen is een heerlijkheid.
Hand in hand tegen drugs.

Maar dan is er die kus...
Die kus was zo intens,
die kus was zo immens,
die kus laat me weer zweven,
hij blijft aan mijn hersens kleven,
laat me voor een stuk herleven,
wil me hoop en toevlucht geven.

Hand in hand tegen drugs
Hand in hand tegen die smerigheid.
Geef ons maar wat meer hugs
want knuffelen is een heerlijkheid.
Hand in hand tegen drugs.
Hand in hand tegen drugs

All we need ishugz, more hugz!

Samen kunnen wij de wereld aan
Het licht van de zon
De schaduw van de maan
Je ziet het al van verre
Wij reiken naar de sterren
Planeten uit hun baan
Op zoek naar een bestaan
Wij kunnen alles aan
Samen
Samen
Samen
Wij zullen onze weg wel gaan.

Wie je ook bent, wat je ook bent,
Wij zijn een team
We gaan er samen voor.
Wat je ook bent, wie je ook bent
Wij zijn een team
Wij volgen saam hetzelfde spoor .

Samen kunnen wij het leven aan
De klank van een lach
Het zoute van een traan
Elkaar om op te leunen
Elkaar om op te steunen
Misschien een beetje raar
Een zootje allegaar
Maar altijd bij elkaar.